

І чужому наукайтею,
Свого не цурайтею...
Т. ПЕВЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакция і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
Тел. в Нью-Йорку:
BArclay 7-4125
УНСоюз: BArclay 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 58. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ВІВТОРОК, 29-го БЕРЕЗНЯ 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MARCH 29, 1966 No. 58. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Понеділок 28 березня 1966 р.

В АМЕРИЦІ

ЛІКАРІ ПРИМИРЮЮТЬСЯ ЗІ ШПИТАЛЬНОЮ І ЛІКАРСЬКОЮ ОПІКОЮ В РАМАХ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, хоч зараз після схвалення закону в цій справі Американське Лікарське Товариство зайняло було негативне становище і навіть погрожувало бойкотом нової програми опіки над старшими. Та голова АЛТ д-р Джеймс З. Аппел охолодив був гарячі голови тих лікарів, які погрозували бойкотом, кажучи, що бойкот не можна б погодити з засадами лікарської етики. До 31-го березня мають зареєструватися всі ті, які бажають користуватися зі шпитальної опіки, яка є безплатна для всіх, що покінчили 65-й рік, а з додаткового забезпечення на заплату лікарського гонорару, яке має коштувати по \$3 місячно, і на яке стійки ж буде доплачувати Уряд з загального бюджету.

НІКСОН ЗАКЛИКАЄ УРЯД НЕ ІГНОРУВАТИ КОМУНІЗМ НА КУБІ, який Кастро старасте поширювати по цілій Західній Півкулі. Промовляючи на Сейттонів Рес. публіканській Конвенції в Монтані, колишній віце-президент сказав: „Я не можу зрозуміти, як ЗДА можуть зматати до порозуміння з СССР, коли Совети стараються скинути уряди, які є запризаними з нами сусідами”. В січні цього року в Гаїані відбулися наради комуністичних представників із 80-ох держав. ЗДА не сміють забувати про комуністичну небезпеку в Західній Півкулі, поборюючи комунізм в Азії. ЗДА ігнорували народжування комунізму на Кубі, і не сміють повторити цієї самої помилки, дозволяючи на його експорт.

ВЕЛИКІ ПРОМІСЛОВІ КОМПАНІЇ ВЖЕ ВІДЧУВАЮТЬ БРАК ФАХОВИХ РОБІТНИКІВ, як це ствердили опитування кореспондентів „Нью Йорк Таймсу” в 20-ох промислових районах. Урядові представники заявляють, що, покищо, ще немає недостачі робітників, але їх може забракнути, коли число безробітних далі буде зменшуватися. В лютому воно становило 3.7 відсотка від всіх робітних сил. Президент Джонсон недавно заклав працевдачі і представники робітничих організацій приєдналися до урядових агенцій та допомогти вишколити факхових робітників. Брак робітників збільшує інфляцію, бо треба більше платити робітникам.

РЕСПУБЛІКАНЦІ ПРОТИ ЗВЬЛЩЕННЯ ПОДАТКІВ ПЕРЕД ЗМЕНШЕННЯМ ФЕДЕРАЛЬНОГО БЮДЖЕТУ. Республіканські провідники в Конгресі заявили, що вони будуть проти урядового проєкту збільшити прибуткові податки, бо на їхню думку, Уряд повинен спершу запрокутувати зменшити федеральні витрати. Недавно Президент заявив, що тепер не планується збільшити податки, але республіканці переконані в тому, що в половині червня Уряд запрокутує збільшити податки, бо без цього дефіцит у фінансовому році 1967, який починається 1-го липня 1966, внісся би найменше \$7 мільярдів. Великий дефіцит в бюджеті це кормі для інфляції.

В СУВОТО 26-го БЕРЕЗНЯ ВІДБУЛИСЯ В ЗДА ТА ЗА КОРДОНОМ ДЕМОНСТРАЦІЇ ПРОТИ ВІЙНИ У В'ЄТНАМІ. В цій країні демонстрації відбулися в Нью Йорку, Сан Франсіско, Шікаго, Вашингтоні, Оклагома Сіті, Дітроїті, Кембріджі, Масс., та в інших містах. В Нью Йорку по 5-ій Авеню маршували від 20,000 до 25,000 осіб. Деякі з них несли прапори комуністичного В'єтнаму. Кілька тисяч протидемонстрантів виголосували невдоволення з демонстрації, а деякі обкидали демонстрантів яйцями. Менші демонстрації відбулися в Токіо, Стокгольмі, Лондоні і в Осло, а також в Ліоні (Франція) і в Торонті й Оттаві (Канада).

У СВІТІ

ДЕЛЕГАТИ КОМУНІСТИЧНОГО В'ЄТНАМУ ПРИБУЛИ ДО МОСКВИ на 23-ій конгрес комуністичної партії, що починається 29-го березня. Дипломати вважають прибуття ганювської делегації на московський конгрес триумфом Москви в ідеологічній війні з Китаєм.

ДО ПАКІСТАНУ ПРИБІВ ПРЕЗИДЕНТ КИТАЮ ЛІУ ШАО-ЧІ в початі комуністичних достойнств Китаю з китайським міністром закордонних справ Чен І у провіді. Китайського гостя вітали пакістанці спонтанною демонстрацією при аккомпаніменті 21 гарматного вистрелу. Під час своєї шестиденної офіційної візити Ліу відбуде важливі наради з пакістанським президентом Магоммедом Аюбом Ханом.

ДВА СХІДНО-НІМЕЦЬКІ ЗАЛІЗНИЧНІ СТОРОЖІ ВТЕКЛИ НА ЗАХІД підземною залізницею у Берліні. Ці два поліцейські затримали потяг, спеціально влучивши червоне світло, і потім не дозволили машиністові затримати потягу на останній стації на терені східного Берліну, щоб швидко дістатися на західно територію. Там зголосилися на поліції і попросили азілю.

В ПЕШПІНГУ ОФІЦІЙНО ВІЯСНИЛИ, ЩО МАО ТСЕ ТУНГ здоровий і повний життєвої енергії. Від довгого часу кружляють поговори про хворобу Мао Тсе Тунга, підтримані його довгою відсутністю під час останніх офіційних церемоній.

ДЕСЯТЬ АФРИКАНСЬКИХ ДЕРЖАВ СКЛИКАЛИ „НАРАДУ НА ВЕРШИНАХ” на 31 березня в столиці Кенії, Найробі. На конференцію прибувають представники Кенії, Уганди, Танзанії, Малаві, Замбії, Бурунді, Ранди, Конга, Етіопії і Самалії.

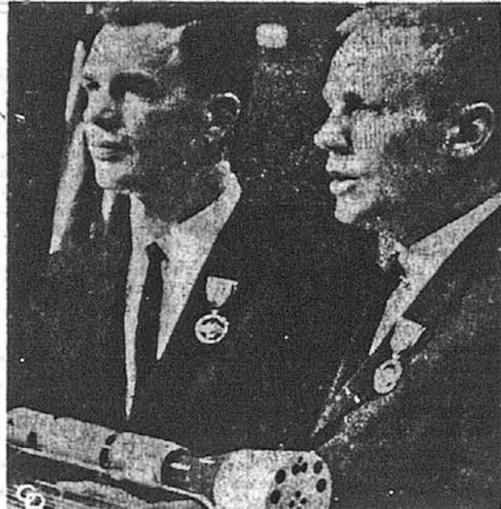
НАЦІОНАЛІСТИЧНА ПАРТІЯ ПРЕЗИДЕНТА ЧІАНГ КАН-ШЕКА повідомила, що вона zorganizувала підпільний рух в Китаю. В повідомленні говорять, що це єдина підпільна група, що діє в комуністичному Китаю.

ПРОВІДНИК ОПОВІЩЕННЯ ПАРТІЇ ПРАЦІ В АВСТРАЛІЇ АРТУР КАВБЕЛІ заповідав упадок ліберального уряду в Австралії по причині висилки австралійських з'єднань до Південного В'єтнаму. Кавбелі говорив, що війна у В'єтнамі непопулярна в Австралії й ніхто в цій країні не бажає брати участі в ній. Австралійський прем'єр Гаррод Голт заповів висилку 4,500 австралійських воїнів на фронт у Південному В'єтнамі.

ПАПА ПАВЛО VI ЗАКЛИКАВ ПАЛОМНИКІВ, що зібралися в неділю на площі перед базилікою св. Петра в Римі, щоб почали вже великопісну медитацію про Христові терпіння. Ввесь час до Великої П'ятниці Церква буде заглиблена в медитації про велику драму відкуплення людства, що однаково затронує кожну людину.

КИТАЙ ВІДМОВИВСЯ ПРИЙНЯТИ СОВЕТСЬКУ ДОПОМОГУ для жертв останнього трясення землі в Голпей. Китайський Червоний Хрест подклавув советською урядові за вислову співчуття та відмовився від ліків і іншої допомоги, заявляючи, що допомога з-закордону не потрібна.

ЗАСЛУЖЕНА НАГОРОДА

Два американські астронавти, Дейвід Скотт (зліва) і Ніл Армстронг, що становили залогу космічної кабіни „Джеміні 8”, яка вперше в історії дослідів космосу злучилася в орбіті докола Землі з ракетою „Аджена”, виступили на пресовій конференції в Космічному Осередку в Гюстоні, Техас, із признаннями ім відзначеннями-медалями за „важкову службу”. Крім того, президент Джонсон підвищив Скотта у військовій ранзі з майора до полковника, а Армстронга, що є цивільним службовцем, дістав підвищення своєї службової ранги і, очевидно, платі.

Прем'єр Індії Індіра Ганді прибула до ЗДА

Вашингтон. — „Світ потребує глибокого зрозуміння для народів і їхніх аспірацій” — сказала пані Індіра Ганді, прем'єр Індії, прибувши вчора до Вашингтону для розмов із президентом Джонсоном. Кількаденна візита пані Ганді, дочки заслуженого будівничого незалежного державного життя Індії, має щільно здобути таке зрозуміння в американських урядових кругах, як і потріб Індії. Як повідомляють з офіційних джерел, пані Ганді не задумує висувати якихось спеціальних вимог, не має ж ніяких вимог до Індії американський уряд. Розмови між двома провідниками двох великих націй ЗДА й Індії будуть вестися для більшого зрозуміння становища двох держав у сьогочасній політиці. Тож і розмови заповнюються приязню, хоч на них ще лежить тінь відмови візити до ЗДА попередньому індійському прем'єрові Шастрі підчас війни Індії з Пакистаном. Індія переживає поважну кризу. Недостача харчів, що привела до заворушень у Калькуті, вимагає реформи сільського господарства і в цій реформі зацікавлені ЗДА. Пані Ганді внісати на основі статистичних даних справу воєнного бюджету Індії, що вноситься майже 2 мільйони доларів — найбільший в історії Індії. Безперечно буде мовити про американську допомогу для Індії. Як відомо, ЗДА зазвичай допомагає для Індії, що вносить пів мільярда доларів. Пані Ганді не задумує вимагати звільнення цієї суми, але у висліді розмов з Президентом таке звільнення може прийти. Прем'єр Індії, Індіра Ганді, прибула з Парижа, де її офіційно приймав Президент Франції Шарль де Голль, спеціальним літаком президента Джонсона разом із своїми двома синами 21-річним Раджівом і 19-річним Санджаєм на летовище у Віліамсбургу, звідкіль в понеділок президентським гелікоптером переїхала до Вашингтону. Президент відбув першу розмову з панею Ганді підчас сніданку, в якому взяв участь і секретар закордонних справ Дін Ракс. В середу пані Ганді поїде до Нью Йорку, де буде гостем губернатора штату Нельсона Рокфеллера.

Громада в Джерзі Сіті відзначила роковини Шевченка виступами молоді і дебютом власного хору

Джерзі Сіті. — В неділю, 27-го березня ц. р., тут у великій залі Українського Народного Дому відбулося трагичне Свято Шевченка, програму якого виконали місцеві парафіяльна та українська школи, і в якій дебютував новостворений при Народному Домі мішаний хор під диригентурою Євгена Гарасимчука. Програму започатковано співом американського гімну всіми приявними та Шевченкового „Заповіту” у виконанні нового хору. На дальшу програму Свята склалися деклямація „Заповіту” в англійській мові у виконанні учня парафіяльної школи Н. Леєна, святочна доповідь молоді сумівки Анни Диндик, деклямація „Кавказ” в англійській мові у виконанні учня парафіяльної школи М. Лисака, монтаж директора школи українознавства С. Мухина: „Поклі Тобі, народних душ співаче” (деклямації, співи та короткі коментарі з творів Шевченка та про Шевченка) у виконанні великого гурта учнів школи українознавства під провідом їх учительки Ірини Влагіткі, деклямація (в англ. мові) „Мені однаково” у виконанні учня парафіяльної школи Павла Євчидія. Свято закін-

Президент Сукарно очолив новий уряд в Індонезії

Джакарта. — Президент Сукарно покликав в неділю новий уряд, в якому затримав для себе пост прем'єра. В уряді з ген.-поручник Сугарто, що в останньому часі — користуючись спеціальними повноваженнями Сукарна — зробив ряд заходів для перегрупування складу індонезійського уряду, як також і генерал Насусіон. Немає у складі нового уряду ні Субандрія і Салема, ні інших міністрів, що в попередньому уряді вели політику порозуміння з комуністичним Китаєм. Покликаючи новий уряд, Сукарно за-

20-тисячна демонстрація буддистів у В'єтнамі вимагає цивільного уряду

Сайгон. — В Південно-в'єтнамському місті Гюе відбулась велика демонстрація буддистів, які вимагали встановлення цивільного уряду в країні. Демонстрація, що пройшла в повному спокої і повазі, вимагала усунення військового режиму генерала Кі. Деякі транспаранти обвішували в лаві ЗДА в обструкції цивільно-

Конгресмен Форд пропонує конгресове слідство в справі літаючих кружків

Вашингтон. — Минулого тижня появилася була вістка про літаючі кружки в штеті Мішиґені, які преса звнала за „найповажніші” в 20-річній історії цього невинного явища, чи тільки привидів. Правда, після 3-ох днів летунство повідомило, що йому вдалося „з'єрелити” більшість із цих літаючих предметів, висліживши, що це не були жадні „кружки”, тільки газ над тую болотняною околицею, понад якою вони літали й де вони осіли, не залишивши жадного сліду за собою. Але ті всі поліцейські, члени цивільної о б о р о н и та освітні студентів коледжу, які „бачили” літаючі кружки, не вдоволені з цієї звістки летунства, бо не всі кружки були над болотом. Республіканський провідник в Палаті Репрезентантів, конгресмен із Мішиґену Джералд Р. Форд, заявив, що треба перевести в Конгресі слідство в цій справі. Досі було вже кілька подібних проєктів, але ні один не був зроблений таким поважним членом Конгресу, як це сталося тепер. Конгрес не хоче компромітувати себе цим слідством, бо як поведеться на нього, то цим самим визнає, що поважно дивитися на цю справочні студентів коледжу, ву.

1,400 осіб взяло участь у Шевченківських святкуваннях у Клівленді

Клівленд. (зрв — телеграмою) — Кругло 1,400 осіб взяло участь у великому концерті в честь Тараса Шевченка, що відбувся тут в неділю, 27-го березня, о год. 5-ій пополудні в аудиторії Парма Сініор Гай Скул. Крім містечкої програми, головною промовою виголосив конгресмен Чарльз А. Ванік. Після його доповіді одностайно схвалено резолюцію та вислано депешу до прези-

УСК і Довбуш стали першунами СУАСТ-Схід у відвіванці

Ньюарк, 26-го березня. — У змаганнях відвіванки за першість Союзу Українсько-Американських Спортівих Товариств, делегатури УСЦАК на Сході, перші місця здобули: УСК Нью Йорк в конкуренції дружин чоловіків та УСТ „Довбуш” серед жіпочих дружин. Змагання 8 дружин чоловіків відбулися в двох групах по 4 дружини. Розгри в першій групі закінчили дружини в такому порядку: УСК Нью Йорк, „Ч. Січ” А, „Тризуб” — Філадельфія і „Ч. Січ” Б. В другій групі зайняли дружини такі місця: Українська Центральна Пасейк, БСК Ньюман — Савт

Якщо Ви маєте 65 років

Ще тільки три дні часу залишається до реєстрації на медичну опіку в системі „Медікер” усіх осіб, що досягнули чи переступили 65-й рік життя. Речення реєстрації минає 31-го березня і хто до того часу не зголоситься, може втратити право на таку опіку на кілька місяців, а після платити більш вкладки. Тому, хто має 65 років або більше, нехай це скаже негайно. Реєструватися треба в бюрох Соціального Забезпечення, або також поштою. Відповідні формуляри можна дістати в кожному поштовоу уряді і також поштовою урядовою допомогою їх вповняти.

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ В РИМІ ВЖЕ ПРИЙМАЄ ВПИСИ СТУДЕНТІВ, ПРОГОЛОШУЄ КОНКУРС НА СТИПЕНДІЇ

Український Католицький Університет в Римі вже проголошує впис студентів на академічний рік 1966-67 та рівночасно проголошує конкурс на високошкільні стипендії. В окремому комунікаті в цій справі сказано:

КОМУНІКАТ Українського Католицького Університету св. Клімента Папи Римського в Римі

У зв'язку з предвидженням викінчення і устаткуванням університетського будинку на 1-ше вересня 1966 року і започаткуванням університетських викладів і занять, за благословенням Блаженнішого Основника Еміненції Кардинала Йосифа, Ректора Університету проголошує:

1. ВПИС слухачів на Богословський, Філософський (Філологічний), Правничий і Економічний Факультети Університету на шкільний рік 1966-67. Звертається увагу, що Філософський Факультет обнімає традиційні філософські катедри європейського взірця (зокрема українську), а Правничий цивільне і церковне право. Зацікавлені одержать окремо подрібну програму. Вписи тривають до 30-го червня б.р.

Молоді артисти дали концерт в Нью Йорку

Нью Йорк. — Минулої суботи, 26-го березня 1966, в залі Джуніор Гай Скул о год. 7-ій ввечері відбувся ориґінальний „Вечір молодих талантів”, виключно з виступами нашого справді талановитого молодого артистичного доросту. Цей концерт влаштували спільно — Союз Українських Студентських Товариств Америки та Студентська Громада в Нью Йорку. В програмі, що її започаткував вступним словом президент СУСТА Гіор Чума, виступали: Наталя Худа. — Студентка співу проф. Р. Вапнтца з Метрополітанської опери. Студіювала спів в „Мангатам Скул оф Мюзік”, в якій одержала бакалавратський ступінь. Юрій Вожаківський — студент „Джуліярд Скул оф Мюзік” в Нью Йорку, в проних фресора Галамїана. Студій скрипки почав у проф. В. Шієка, опісля продовжував своє музичне навчання в Підготівчій Школі Джуліярд. Був членом всестейтотів оркестру в Нью Джерзі. Марта Цибік — студентка проф. Фрієкіна в Музичній Школі Джуліярд в Нью Йорку. Свої музичні студії почала у проф. Галі Клім в Ньюарку. Грала в шкільних оркестрах, давала самостійні концерти і брала участь в різних імпрезах як солістка і аккомпаніаторка. Український Музичний Інститут закінчила з відзначенням. Рафаїл Венке. — Музичні студії закінчив в „Мез Колежд оф Мюзік” в Нью Йорку. Дав низку самостійних концертів і виступав як соліст з Нью Йорк Нешннал Оркестра. Тепер викладає музику в „Квінборо Коомуніті Колежд” і є одним із диригентів „Савой Опера Компані” в Нью Йорку. Михайло Шкварко. — Студент співу в проф. Бейт в Монтилейр Колежд і диригент хору української православної церкви в Клівтон. Був членом всестейтотів хору в Нью Джерзі і виконував головні ролі в кількох шкільних операх і оперетах та виступав часто в різних імпрезах як соліст. Доріан Рудницький. — Студент проф. М. Айзенберга в „Джуліярд Скул оф Мюзік” в Нью Йорку. Навчання челью почав в проф. Е. Гільгер. Потім вчився в Л. Сільва, З. Нельсонової, К. Краңц. Виступав, як соліст, з Філадельфійської і Вашингтонської оркестрами. Один з двох американських стипендіатів студентів в міжнародному літньому курсі в Каскей. Португалія. Молоді артисти виконали твори і композиції — Шумана, Лисенка, Мацарта, Ляльо, Гріга, Сен - Сена, Глінки, Гулака - Артемовського, Локателлі, Рудницького та фон Гоєна. На фортеп'яні аккомпаніювали — Томас Мурей, Євгенія Волць, Карло Сібек, Ненсі Сленік та Лінда Дівіла. Концерту молодих талантів слухала переважно молодь.

Футболісти „Тризуба” ввійшли до півфіналу Сходу

Футбольна дружина „Тризуба” перемогла минулої неділі, 27-го березня на гриші у Філадельфії свого суперника чвертьфіналу Сходу у грах за Чашу ЗДА, німецьку дружини „Донав Швабен” з Клівленду вислідом 5:0. Цю легку перемогу одержав „Тризуб” внаслідок постійної переваги, проти якої застосував суперник скріплену оборону. Ворота для „Тризуба” здобули: Вайнер 2, Бенітез 2 і Яковина 1. „Тризуб” ввійшов до півфіналу Сходу, в якому зустрітеться з переможцем змагання „Чорноморська Січ” Ньюарк — Португальський СК. Нью Bedford, Масс., які відбудуться на наступну неділю в Ньюарку. УСК Нью Йорк втратив несподівано одну точку в місцевих змаганнях „Великої Десятки” НАФСОУ, закінчуючи нерішеним безвирішним вислідом зустріч з „Гунгарією”. Технічно краща дружина УСК-у не зміг 17:7 перед „Готою” (15:7), яка втратила минулої неділі дві точки з „Джуліяною” (вислід 0:1). „Чорноморська Січ” Ньюарк одержала дві точки воковером, коли на зустріч явилася дружина „Польських Соколів”, також з Ньюарку.

СВОБОДА SVOBODA

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Страшне слово істини

Для забраної, антинародної і народодовірчої комуністичної системи найстрашніше є правда. Це цілком ясно і зрозуміло. Большевицька влада була встановлена підступом та брехнею і, коли обурені народи почали прозирати, безпощадно і безжалісно знищували терором, засланнями та масовими вбивствами кожного, проти кого могло бути тільки підозріття, що він є прихильником правди.

Нині ситуація змінилася, і правди вже не можна поборювати зворотною метою Сталіна внутрі і не можна вже відгородити її залізною заслоною так щільно, як це робилося раніше. Слово істини, як оліва на воді, виходить на поверхню і серед самого підсовєтського населення, пробиває залізну заслоню іззовні, шириться в етері, просочується багатьма іншими каналами. Не диво, що воно викликає справжній переполох серед совєтських гавлятерів в Україні, в балтійських та інших окупованих Московію країнах.

Доказом цього можуть послужити виступи двох головних репрезентантів совєтського окупаційного режиму в Україні, першого секретаря компартії України та члена Президії Центрального Комітету компартії СРСР Петра Шелеста і відомого комуністичного вислужника Олександра Корнійчука на 23-му з'їзді компартії УРСР в Києві у половині цього місяця. Обидва вони, Шелест і Корнійчук, не могли приховати свого страху перед цим, страшним для них та репрезентованої ними комуністичної окупаційної системи в Україні, словом істини.

Шелест говорив: „Імперіалісти намагаються підірвати братерську єдність народів СРСР. Для цього вишукуються неіснуючі суперечності між нашими народами і робиться все, щоб опорочити ленінську національну політику. В цих брудних цілях імперіалістична пропаганда використовує також українських буржуазних націоналістів, які зрадили свій нарід та вірою і правдою служать імперіалістам...“ А Корнійчук вторував: „Багато заіржавілих націоналістичних гачків з гнилими червяками розкидані в етері запелі вороги: а, може, знайдеться дурень, що клює. І знаходяться, на жаль, такі, а потім базікають, повторюючи вісялку брехню...“

Ми знаємо, які це „брехні“ викликають переполох серед комуністичних володарів та їхніх прислужників: радіопередача архирейської Служби Божої з Риму під час Різдяних Свят та найбільш скрупульозно очищуваний від будь-якої „пропаганди“ радіопередача вісток „Голосом Америки“ і „Радіо Свобода“. Якщо це для Москви таке страшне, то можна собі уявити, якою була б для них уся правда.

З цих фактів повинні поробити відповідні висновки українці у вільному світі, щоб розгортати все ширше і ширше те, що вони, цілком правильно поставили собі за головну мету: поширювання правди про Україну.

Велика місія Папи

Коли помер Папа Іван XXIII виникло питання: чи знайдеться хтось між кардиналами, що зможе продовжити започатковану ним велику працю? Папа Іван XXIII увійшов в історію, як автор знаменитого енцикліки „Мир на Землі“ й ініціатор Вселенського Собору, завданням якого було відродити дух екуменізму у Церкві. Папа Іван відчув у собі покликання бути справжнім вселенським провідником Церкви. Його діяльність стала вирішальною у питаннях не тільки Церкви, але й світової політики.

Папа Павло VI з повною енергією продовжує діло свого попередника. Ніхто із Папів в історії Церкви не подорожував так багато і так далеко поза кордони Італії, як Папа Павло VI. Він перший із наслідників Апостола Петра відбув прощу до Святої Землі.

Він перший з Папів ступав ногою на американській землі і перший виступив перед представниками Об'єднаних Націй із рішучим кличем: „Більше не сміє бути війни на цій землі!“ Упродовж трьох сесій Папа Павло VI очолював на Вселенському Соборі велику раду єпископів, що винесли важливі постанови для дальшого життя Церкви. Собор пройшов в душі братерства й екуменізму. 7 го грудня минулого року в базиліці св. Петра в Римі і в соборі в Царгороді урочисто відкрито документи роз'єднання католицької і православної церков з 1054 року і братерським поцілуком започатковано співпрацю для об'єднання Христової Церкви. Таке саме значення мали відвідини в Римі Примааса Англіканської Церкви Архієпископа Кентерберійського. Поцілунок любові і спільна заява про братерство — це також початок нового життя Церкви, коли кожний християнин вважатиметься братом, не вважаючи на приналежність до різних церковних організацій.

Папа Іван XXIII започаткував ширшу акцію, ніж об'єднання самого Христового стада. Його візита в будиєтській Індії була початком співпраці Христової Церкви з іншими релігіями. Ця місія виходить уже поза чисті церковні рами, це вже дипломатична місія, що вимагає не лише теологічного знання, але й дипломатичного хисту.

Папаві VI — це вишкolenий дипломат. Пий XII, що ще в 1917 р. пред'являв німецькому кайзерові мирні пропозиції Ватикану, вибрав впливового монсензора журналіста Джованні Баттісту Монтіні кандидатом на кардинала саме завдяки його дипломатичному хистові. Цей хист виявляв Папа Павло VI у своїй широкій політичній діяльності. Він не лише в душі екуменізму загояв рани в самій Христовій Церкві, не лише намагається злобути співпрацю всіх релігій, але щирим і голосним словом закликає все людство до миру. Папи не раз в історії вирішували важливі політичні місії. Папа Лев Великий зміг умовити Аттілу, щоб не впускав гунських орд на Рим. Велику роль відіграли Папи в політичній історії. Павло VI йде слідами тих Папів, які помагали людству окоронитися від всенного знищення. Тут треба шукати також основ дипломатії Папського престолу у відношенні до комунізму. Це не замилування з комунізмом, це радше нова форма боротьби, в якій шляхетні починання людини мусять переконатися і перемогти.

Велика діяльність Папи Павла VI в напрямі до об'єднання всіх християн, в напрямі до миру у світі є вислідом благородних почувань людини великого духу і розуму, і тому вона має всі шанси на перемогу.

„НА МОСКОВСЬКОМУ КУМАЧІ...“

Стаття Якова Климченка „Посма революційної песні“ в „Радянській Україні“ з 2 березня ц. р. про те, що п'єса Миколи Куліша „Патетична соната“ виключив театр ім. І. Франка в свій репертуар, настільки сенсачива, що доводиться перепечатати її декілька разів, поки поволі, з скупих висловів і обережних фраз можна догадатися, що воно там робиться і в якій формі поставили цю річ франківці як „дарунок 23-му з'їздові КПСР, 23-му з'їздові КПУ України, 50-річчю Жовтня“.

Зрозуміло, що по довгому періоді мовчанки про найбільшого побіч Л. Українці українського драматурга треба заговорити. Адже пише сам рецензент: „Про Миколи Куліша Р. Ролляна та інші видатні діячі культури говорили як про могонього, як про явище в світовій драматургії“. Адже перекладач „Патетичної сонати“ на німецьку мову Ф. Вольф писав: „Форма „Патетичної сонати“, цієї до того часу найбільшої української драматичної поезії — в світовій літературі може бути порівняна тільки з драматичними поезіями „Фавст“ і „Пер Гюнт“.

Репрезентувати цього великого початкового творця „Комуна в степах“, „97“, „Отак загинув Гуска“ годі. Спогади, записи і чутки про велику творчість ще живі, отже треба діяти. Дивус приціл на саме цю, якраз націоналістичну річ Миколи Куліша, позначену не тільки вершинами досягненнями в ділянці модерної драматургії, але передусім світоглядним визріванням автора, що в половині соціальної революції не загубив національного перня, надаючи йому щораз гримішного, щораз чистішого, майже місяєністичні звучання.

Приціл на цю річ характеристичний для вправи великих маніпуляторів з багатьма уже досвідом в цьому ділі. Спрепарувати „Народного Малахія“ вже важче, „Мину Мазайла“ — неможливо. А от „Патетична соната“ з її триповневою сценою, з паралельними сюжетними мотивами, з її підкреслив сам рецензент „ляконізмом“, „зарядженістю рядків“, з її символікою, з її ніжною поетичною гамою — ідеальний об'єкт для такої маніпуляції. Пропустити кілька сцен, кілька „заряджених рядків“, маленьке пересунення в оркестрації, і „Патетична“ зазвучить як неан до „50-річчя Жовтня“.

Рецензія Я. Климченка не залишає сумнівів, що саме в такому плані ставлять „Патетичну“ франківці. Не відомо, якого тексту вони й придержуються. В їх постанові „Патетична соната“ має три дії, хоч насправді їх сім. Щодо третьої дії — заклопотано — лише рецензент так: „Сильною режисерською знахідкою в цій дії є прохід революційного строю, який замикань безогий Оврум: Становись, хто має поги, хто ж не має — лизь!“ Здається, біля постаті цього інваліда, комуніста, що

„Емоційна надзвичайність, крик, голосова сухість, жорстокість, монотонність“. Не ставало, знати, духу, пересичало в горлі, виривався крик і фальшивий тон. Треба глибоко співчувати бідолашним актрисам з приводу їх тортур. Перед ними стояв вимогливіший зовнішній „розпорядник“. На „Патетичну сонату“ як би її не спрепарувати, присуд винесено давно, присуд горезвісний „українець“ в „Правді“ з 4 березня 1932 р.: „В цілому, як основному і головному ця п'єса не наша. Ця п'єса відзначає чужою пролетаріатів і совєтській державі „філософію“ українського націоналістичного руху...“

Можна подякувати франківцям, що пригадали те все до 50-річчя Жовтня. Підсумки цього 50-річчя: мільйони виморених голодом, винищені цілі українського народу, між ними і геніальний М. Куліш, сучасна безприкладна русифікація. Даремні спроби франківців творити свою культуру. Їм не дозволено відтворити навіть вповні скариб минулого, й заговорити на повен голос. Творити свою культуру можна тільки в своїй самостійній державі, а не в неволі. Цю правду відкрив автор „Патетичної сонати“ вже давно, проголошуючи устами своєї героїні Марини: „На московському кумачі України самостійної не випити!“

Гр. Скит

ПРОВАЛ КОМУНІЗМУ В ІНДОНЕЗІЇ

Коли б зібрати звес матеріал, який лг в основу оцінок, звітів та повідомлень самих лише „світочів журналістики“ про те, що перейшла за останнього шпарку Індонезія, то напевно не змістилися б воєні і в кілька грубих томів. І тому мимовільно насупається питання: що ж там таке властиво сталося і чому саме Індонезія приділяє політичний світський уваги?

ЗДА намагалася й намагається вдержати за всяку ціну в Азії два мостові причіпки — Корею і В'єтнам, бо у Пентагоні з точністю об'єктивно, що коли не вдасться закріпитися на азійському матерку і провести чітко визначені кордони, яких комуністи не сміють переступити, то услід за Корею і В'єтнам підпадуть під комуністичний вплив Індонезія, а потім і Індія.

Коли розглядати геополітичне становище Індонезії із чисто стратегічної точки зору, то позиція цієї країни, яка лежить на границі між Тихим і Індійським океаном, така важлива, що кожний, хто матиме під своїми впливами цей обшир, контролюватиме більше як половину земної кулі. І тепер доводиться почути вперше, що й основною причиною удару між Японією і ЗДА, що розпочався Перл Гарбором, було власне змагання за контроль над Сингапуром та Індонезією.

Тож зовсім неочікуваною перемогою ЗДА слід уважати той факт, що боротьба за мостовий причілок у В'єтнамі, звідкля комуністи думали „визволити“ Індонезію, розв'язали самі Індонезійські патріоти, які побачили і зрозуміли, що являє собою комунізм.

З офіціозу нового військового уряду в Індонезії — „Індонезійської Армії Шодоної Пошти“ можна довідатися, як планували „некротити і обезголовити“ комуністичні зрадники в свою ж таки державу. Все це було пов'язане з т. зв. Рухом 30 вересня, названим так від того дня, що став поворотним пунктом у своєрідному відродженні і переродженні Індонезії.

Згідно з докладним планом, що знаходиться тепер у

кімнаті, що пригадали те все до 50-річчя Жовтня. Підсумки цього 50-річчя: мільйони виморених голодом, винищені цілі українського народу, між ними і геніальний М. Куліш, сучасна безприкладна русифікація. Даремні спроби франківців творити свою культуру. Їм не дозволено відтворити навіть вповні скариб минулого, й заговорити на повен голос. Творити свою культуру можна тільки в своїй самостійній державі, а не в неволі. Цю правду відкрив автор „Патетичної сонати“ вже давно, проголошуючи устами своєї героїні Марини: „На московському кумачі України самостійної не випити!“

Гр. Скит

ТРИДЦЯТЬ ЛІТ НА СЛУЖБІ ГОСПОДЕВИ

Найтісніше послання людини до Бога, Церкви й народу було тією силою, що українському народові дала змогу відіграти роль веселити значення в княжій і козацькій добі. Від часу заведення Христової віри на Русі - Україні роль духовенства, як посередника між Богом і вірними, як співтворця народної культури й сильний християнський осередок, була незвичайно важливою. На західноукраїнських землях, особливо в Галичині, після того, коли найвищі суспільні верстви для пацства великого, для латекства нещасного, покинули свою предківську віру і свою народність, українське духовенство лишилося вірним своїй Церкві та своїй народності і разом з українським простонароддям урятувало нарід від національної загибелі.

Непохитна вірність Церкви і народної вірності в особі о. Маркіана Шашкевича, який своєю діяльністю, всесторонньою творчістю, зацінованим на непохитній християнській вірі й любові, урятував галицьку вірку українського народу від спольщення та змоєкшення. Він дав тверду основу для національного і церковно-релігійного відродження Галичини. Між його наслідників була ціла низка священиків - ідеалістів, не тільки зразкових душпастирів своїх вірних, але також їхніх учителів та помічників у ділянці просвіти, в ділянці господарських та економічних справ, оборонців загрозених церковних та політичних справ народу, науковців, письменників. Робили вони це, маючи таких скархів, як єпископ Іван Сигіурський, митрополит Григорій Якимович, слуга Божий Андрій Шенцицький, включно з ісповідниками і мучениками найновіших часів, а між ними Іоанн Влаженством Верховим Архієпископом Кардиналом Йосифом.

Велика, а в деяких випадках ризальну роль відігравало священство серед нашої еміграції, особливо тут, у ЗДА. Йому треба завдячувати те, що вона зберегла своє релігійне та національне обличчя. Заслуга в тому, перелюдів, священиків - піонерів під проводом своїх владик, а зокрема владик - піонерів до помічниками - піонерів нашої еміграції, уродженців в Америці.

Одним із перших, що пішов за покликком Христа, був теперішній єпископ-ордінарій Стемфордський преевс. Кир Йосиф Шмонієв. Те, що знаємо з біографії преевса. Кир Йосифа, свідчить якнайвмовніше про особливу Божу ласку й опіку на ним. Утративши в дитинстві своїх батьків, юнак виховувався під опікою Сестер - Василіянок у сиротинці, в Філадельфії. Тут покінчив гітискул св. Йосифа, а також коледж. Після закінчення коледжу Господь покликав його Собі на службу. Зразковим побожний і тихий, теперішній вла-

дик Кир Йосиф звернувся на себе увагу єпископа Константина Богаченського, який радо вислав молодого студента на дальшу науку, підготову до священства, до нашої семінарії, в Римі. Молодий богослов вивчав наш обряд у семінарії св. Йосифа, а теологічні студії відбував у Папському університеті Анджелікум та в університеті Пропаганди Віри. Єрейські священня одержав з рук преевса. Олександра Стойки, Мучачарського єпископа, 29 березня 1936 року в Римі.

Після повороту до Америки о. Йосиф одержав першу посаду в Аліакппа, Па., де збудував в короткому часі школу. Побудова школи вже в перших роках душпастирства була чимось знаменним у житті молодого єрея. Де тільки о. Йосиф душпастирствовав, він звертав особливу увагу на молоді і в навчання у своїй школі, доцінюючи вагу школи у збереженні нашої мови при своїй Церкві і народності. Будучи вже єпископом у Філадельфії, преевс. Йосиф збудував новий гарний будинок для цілоденної школи при церкві св. Миколая, а також опікувався Українським Католицьким Інститутом, що був заснований з метою поглибити українознавство серед нашої молоді, яка відійшла до американських шкіл.

Парохіянська церква св. о. Миколая мали нагороду планяти ближче своєю парохією і владіку, в одній особі, впродовж п'ятилітнього ведення парохії. Парохіянська будувана прикладно побожності свого парохія - владіку, в часі сповідування архирейських чинностей і відправ Богослужень. Парохіян будувала також незвичайна скромність, яка з'єднувала і притягала всіх, що мали нагоду зустрітисся з парохією-владікою. Для нової еміграції було будувачим також шклякент завдячує, з яким Кир Йосиф удосконалював своє знання української мови та захоплювався американськими уродженцями вичачи рідну мову, історію, культуру. Перейнявши владу єрарха - ординарія в Стемфорді, Кир Йосиф полишив по собі у Філадельфії глибокий жаль, який виявився м. і. у тому, що багато з його колишніх парохіян взяли участь у його торжественній інтронізації в Стемфорді. Християнське братолов'є, яке ціхус Достойного Ювілею, є дуже цінною прикметою його Достойної Особи.

В часі своєї п'ятилітньої єпископської влади в Стемфорді преевс. Кир Йосиф доконав такі діла, які заповівають йому почесне місце між кращими владіками нашої Церкви. Джерелом і рушійною силою його діяльності є глибоке розуміння великої відповідальності перед Богом, перед народом та історією збоку єрарха української Католицької Церкви в сучасну пору. Вже на початку своєї владі преевс. Кир Йосиф доручив заснувати при парохіях Фонд на відбудову Церкви в Україні. Владика свідомий того, що коли волею Господа впадуть кайдани з нашої Церкви і нашого народу, тоді нам буде треба відбудувати зруйновану Церкву, а на це будуть потрібні відповідні фонди. Збоку владіки це далекоудче передбачення великої історичної ваги.

Преевс. Йосиф вбудував новий гарний будинок коледжу св. Василія Великого, в якому підготовляються молоді кандидати на священників для праці у Христовому винограднику тут, в Америці, і для майбутньої праці серед нашого народу в Україні. З тієї причини владіка безупинно напаминє ступінь (Закінчення на стор. 3-ій)

Ольга Приходько

ПРАДІД ІЛІЯ

Родина хроніка з життя подільського духівництва минулого століття

(14)

Але кажуть старі люди, що загато багато доброго не може бути на цьому світі. На жаль, так сталося і з цим юнаком. Збираючись до дому, пішов після останнього іспиту в веселому товаристві приятелів на прощальну забаву. І ця забаву стала для нього прощальною навки. Загато розігрівшись, перестудився і дістав гарячку. Не звернувши уваги, а коли його без пам'яті відвезли до лікарні, там уже не вдалося його врятувати.

ЧОРНІ ХМАРИ НАД САВИНЦЯМИ

Вістка про загибелі Івана була першим великим горем у родині. Прабабуся так гірко журилася, що зра-

що на господарство, щоб не пускати молодих з порожніми руками. Тим більше не спромоглася, бо ображена Сяня ставила великий опір і гвалтувала, що Прієя не ребрала її жениха, так хоч майно нехай залишиться для неї.

Після Прієєного весілля ті чорні хмари ще нижче нависли над Савинцями, несучи з собою ще більше смутку та горя.

У родині після Прієї була ще одна найменша донечка Марця. Було їй чотирнадцять літ, коли неждано негідно здорове, гарне, веселе дівчатко нагло померло, правдоподібно від апендициту.

Віда, бідна мати! Ця втрата вразила її в саме серце. Це ж її найменша, наймильша донечка, мизинка, і для неї чекала вона найкращого щастя - долі, для неї готувала найліпший посар.

Усе таке марне, марне, все суєта суєт... Всі сльози виплакані. Нема сили далі терпіти... Зігнулася прабабуся, зчорніла і з кожним днем занепадала, аж прийшла її остання година, і милосердна

доля звільнила її від горя та муки: прабабуся тихенько залишила цей світ, заснувши непробудимим сном.

Це дійшло і отця Ілію. Тепер, крім Сяні, не було вже дочок у прадіда, і рішимо, що по його смерті парадія з усім майном має перейти на Сяню.

Ось тоді й трапився для Сяні жених, очевидно спокисившись на масток, бо Сяня тоді вже була зовсім підстаркувата, що на красі й нічого не прибавило.

Жених з себе був негарний, присадкуватий, поруч з Сянею виглядав малим, і на перший погляд було видно, що ті люди собі зовсім не до пари. А найголовніше, що репутацію молодий не мав найліпшу. Але Сяні перебирати не приходилося, і мусіла взяти такого, що був очочий одружитися з нею.

Дістала Сяня з дому все: найбагатший посар, найбільше грошей, найліпшу худобу. Була багата, була сильна й впливова, але найголовнішого не мала — щастя. В межичасі померла на савинцівській парадії брато-

(Далі буде)

ТРИДЦЯТЬ ЛІТ НА СЛУЖБІ ГОСПОДЕВІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

деякі вивчати основно українську мову, історію, культуру та наш прекрасний обряд.

Душі слідами наших великих спископів і митрополитів, менастів української культури, пресов. Кир Йосиф відновив у Стамфорді український Музей, Бібліотеку та Архів, які нині належать до незвичайно цінних збірок у вітчизняному світі. Український Музей зі своїми збірниками з нашого минулого і Бібліотека мають такі скарби, як: „Зоря Галицька“, „Записки Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові“, „Літературно-Науковий Вісник“, що появляється у Львові, а потім у Києві — містять, отже, в собі такі „білі круки“, яких не в усіх навіть найбільших наукових середках можна зустріти. Пресов. Кир Йосиф розуміє вагу таких скарбів, дорожить ними і старастся придбати до існуючих фондів нові, де тільки може.

Я особисто вважаю себе щасливим, довідавшись, що в Стамфордській бібліотеці знаходиться один з рідкісних „Зорі Галицької“, українського періодика, найстаршого не тільки в Галичині, але також у цілій соборній Україні. За цим рідкісним робив я дуже довгі, безуспішні розшуки по всіх найбільших бібліотеках, прилюдних і приватних у ЗДА, Канаді, Римі, Відні, Мюнхені, Парижі, Лондоні. В цьому саме рідкісному дуже важливій статті, потрібна мені для мого більшої наукової праці про о. Маркіяна Шапкевича.

Можна припустити, що в цій бібліотеці, після її поновлення упорядкування, знайдеться ще не одна перлина, потрібна при розслідах української старовини й культури.

Як добрий Пастир, владика Кир Йосиф часто відвідує парохії на терені його спархії. Для кожного священника чи вірного, які потребують його поради чи помочі, завжди відкриті двері його владичої палати. Пресов. Кир Йосифа можна часто бачити на наших культурних і національних святах, а це діє дуже виховно не тільки на його вірних, але також на всіх українців.

Проголошення всіх постанов нашого Є.п.и.с.копату, виключно з дорученням своєму священству поминати,

Пресов. Йосиф Шмондрок

після Святішого Отця, нашу найвищу духовну владу, Верховного Архiepіскопа, Блаженнішого Кир Йосифа Кардинала, що, зрештою, тепер є постаттю визначною в усьому християнському світі, має не тільки формальне значення, але воно з'єднує також Боже Благословення для нашої Церкви, як вияв християнської і церковної солідарності та карності.

Нема найменшого сумніву, що всі наведені факти випливають із глибоко релігійної душі Пресов. Кир Йосифа та його бажання бачити нашу Церкву тим об'єднуючим чинником, яким вона була вже з самого введення Христової віри в Русі-Україні, чинником, який зберіг би наших вірних і для Христа і для народу. Добро вірних, спасення душ — це основні мотиви всієї діяльності Кир Йосифа. З тієї причини не дивно, що його особа втілюється великою пошаною, прив'язаням та любов'ю всіх українців — католиків.

Відзначаючи той благословенний день, коли Пресов. Кир Йосиф тридцять років тому став Христовим священником у вічному місті Римі, з глибини наших сердець молимо Всевишнього, щоб щедро благословив його, щоб обдарував його постійним добрим здоров'ям та своїми ласками, — щоб наш ревний архієрей у тому ж самому дусі працював ще довгі літа для добра цілої української Католицької Церкви та повіреного йому духовного стада. На многі і благи літа, Владико!

Фінікс, Арізона

СВЯТО УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

23-го лютого в Фініксі відбулась святкова академія, присвячена проголошенню української незалежності і соборності 22-го січня 1918 і 1919 років.

Академію влаштовано заходом святочного комітету українських організацій. Гарна соняшна погода сприяла настрою і чисельності присутніх на Академії. Була велика група українців з Канади, які відпочивають в теплу клімату в Арізоні. Зпоміж цих гостей відмітити треба присутність бувшого посла до канадського парламенту п. Григорчука з дружиною.

Академію відкрив п. Андрій Вдовиченко і передав ведення нею п. В. Ковалеві. Реферат прочитав п. В. Савицький. Реферат захопив всіх присутніх. Після реферату був прочитаний 4-ий Універсал і Універсал Соборності, читав п. А. Вдовиченко.

Проклямацію, підписану

Дітройт, Мич.

ІЦКАВІ КУЛЬТУРНИЙ ВЕЧІР

25-го лютого в Народному Домі відбувся цікавий вечір „Нових Днів“. Характерний він тим, що його уладили члени без спонсорів організації. Присутніх було понад 70 читачів. В культурній атмосфері, за чашкою кави з гістками, приготовленою читачками, редактор М. Бажанський доповідав про 17-ий рік існування журналу.

Після виступу редактора Волинця, читачі обмінялись думками та висловили свої побажання щодо розвитку журналу. Свої зауваги та думки висловили: О. Голуб, В. Несторович, Б. Кривцький, Іванна Ку-

губернатором стейти Арізоні, прочитав студент І. Волошко.

Мистецька частина була у виконанні місцевої молоді. Першою точкою мистецької частини були вірші написані і виконані самими їх автором — п. А. Удовиченком. Брати Роман і Юрій Роточки, учні професора Я. Барнича з Клівленда відіграли два дуети „Пісня поля“ і „Осінь листів“ та дві українські народні пісні. Третю точку заповнив студент місцевого університету п. В. Поліщук.

Сенсацією був виступ молоденької дівчинки Надії Ситник, яка з вервою відіграла на акордеоні одну композицію.

Брати Оріан відіграли на кларнеті, трубі і піанно кілька пісень. Нагороджували виступи рясними орденами, присутні вдовольні розходилися додому.

Сергій Соланж

чер, п-ні Бойчук, С. Садовий та О. Зозуля.

В другій частині відома артистка К. Бранка-Кришук майстерно продекламувала кілька поезій В. Симоненка та з притаманним їй гумором прочитала гумореску Ол. Зозулі „Немає людина картина“. Відомі бандуристи С. Цюра та П. Китастий збагатили вечір народними піснями, малознаканими на чужині. Шіри оллески усім мистцям свідчать, що такі вечори варто влаштовувати частіше. Бажаємо, щоб інші друковані органи влаштовували зустрічі з читачами.

Нью Йорк, Н. Й.

ПРАЦЯ 72-го ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК

Праця 72 Відділу СУА крапає з кожним роком. Це відділ складений у більшості з жінок, які народились або виховались вже в Америці. Він відомий нашому громадянству з багатьох імпрез, зокрема з щорічних „Музичних Вечерів“, в яких беруть участь наші молоді мистці.

Відділ приймає активну участь у житті всієї організації. Тут треба підкреслити його працю при влаштуванні Конвенції СУА, що відбулася у листопаді 1965 року. Це була перша Конвенція, у якій відділ прийняв активну участь та яка зробила сильне враження на його членках. Ключі та резолюції Конвенції причислялися чимало до похваляння праці відділу.

На річних загальних зборах, що відбулися 18 січня 1966 р. в Українському Інституті Америки, обрано нову управу відділу. П. Марію Лисогір, співосновницю Відділу, обрано на голову, а п. Ольгу Літєлло на містоголову. В склад Управи увійшли Ірина Чарнецька — ділова секретарка, Розалія Польче — кореспондентка, Марія Рикет — скарбничка та її заступниця Анна Редош. Обрано такі референтки: п. Марію Душині, почесну голову відділу, обрано на зв'язкову Відділу з Централєю, Ольга Літєлло очолює програму реферат, п. Теодора Піфко прийняла обов'язки імпрезової референтки, п. Марія Толоч обійняла культ - освітню референтуру. Англомовна преса є заступлена п-і Оль-

гою Журавель, Сильвією Карп і Марією Пресі, а українська преса — п. Олесью С. Процюк. Господарську референтуру очолює п. Анна Дачук, сусупільну опіку — п. Софія Котик, зв'язки п. Мей Демі. П-і Анна Везко подбас за приєднання нових членок та евіденцію членства. П. Нетті Савицька очолює Комітет гостинності, а п-і Марія Мелета є відповідальною за розсилання карток з поздо-ровленнями до членок з нагоди їхніх родинних свят. Контрольну Комісію очолює п. Марія Коваль, а на членку обрано п. Анну Гаррісон і Адельо Васильєвіч, а заступницями пп. Стеллу Буска і Анну Гаїду. Літєллою відділу обрано п. Стеллоу Клавенік. Уступлюючі Голові п. Мей Демі висловлено подяку за її працю та вручено скромний дарунок.

Нова Управа намітила для праці в усіх ділянках. Для ширшого громадянства 72 Відділ готує Весняний Бенкет і Валь, що відбується 7-го травня вечором у Принсес Волрум у готелі „Американа“. Забавний Комітет у складі пп. Марії Лисогір — голови, п. Розалії Польче — містоголови та членок пп. Анни Безко, Ірини Чарнецької, Анни Гаїди, Ольги Журавель, Герти Берези, — підготує багато несподіваних і запрошує ширше громадянство на цю імпрезу. Дожидіть імпрезу призначено на Стивенсінгтоні Фонд СУА та Українських Ветеранів.

О. С. П.

Бріджпорт, Конн.

РІЧНІ ЗБОРИ Т-ВА „ПЛАСТПРИЯТ“

30 січня в залі Укр. Кат. Церкви відбулися Річні Збори Товариства Пластпريات. На передсідника зборів вибрано Василя Пелешука, а на секретаря Ярослав Гаура.

По звітах управи, дискусії над звітами, та ухваленню уступаючої Управи абсолютної, приступлено до вибору управи Товариства Пластпريات на 1966 рік, яку введено в такому складі: голову Василь Пелешук, заступ. — Степан Тарасюк, секретар — Ярослав Гура,

касир — Микола Максимчук. Члени Управи: Ярослав Шумиго, Василь Кузьо; імпрезовий реф. — м. Губата, і О. Пендікська, спортовий реф. — Мирослав Стахів. Контрольну Комісію: о. Ярослав Шуст, Микола Івашків і Тарас Сливинський.

На зборах порушувалося справу виховання молоді в українській душі, та задержання її при укр. церкві та громаді. Говорено — про літні табори для пластунів.

Яр. Гура.

Нью Йорк, Н. Й.

НОВАЦЬКА КОСТЮМОВА ЗАБАВА

20-го лютого в школі св. Юрія в Нью Йорку відбулась традиційна костюмова забава під назвою: „Баль у князів Сніжки“. Простора й чиста зала школи оо. Василія була прегарно прибраною на прихід маленьких гостей.

Забаву відкрив від Пластової Станції п. сен. П. Дорожницький і передав голову пані Марії Ярош, голові місцевого Пласт-приятю, яка привітала присутніх батьків, представників пластового проводу, гостей і новачків. Зокрема сердечо привітала присутню нашу відому балерину пані Рому Приймю — Богачевську, якій новачки вручили китицю квітів як подяку за уклад танків, призначених на цю забаву.

Як звичайно, новацька забава розпочалась розповіддю казки, зміст якої виводили молоденькі „актори“ у прегарно виконаних строях. Цим разом акція відбувалась у палаті князів Сніжки. Впродовж розповіді, при звуках ніжної музики, виводили свої танки сніжинки, зорі, метелики, весняні квіти, сонце і веселка. Останні викликали бурю оплесків присутніх глядачів за прегарно виконання танків укладу пані Рому Приймю — Богачевської. Князю Сніжку відвідували по черзі її вірні подруги, лисарки, одчайдушки, зїри, русалки, козаки, сміхуні-паяцки, а навіть турецький пошак. Все це були групи новачків і новачок у строях, серед яких важко сказати, котрі були найкращі. Більшість цих по-мистецьки виконаних костюмів вишила з-під пальних рук мамів новачок.

Цим разом чар вїтмкової забави, що має вже довго-

літню традицію на терені Нью Йорку, піднесла особливу танки в часі акції казки, яку підготувала пані Рома Прийма — Богачевська. Перед очима маленьких глядачів пересувалися мальовничо пори року, виводились питомими для них своїми квітами танки аж до приходу холодного зимового вітру, що захопив усе довкола князів заморозити. Але, звичас казки, княжна задержала цей сумний кінець і запросила всіх присутніх до свого палацу на бал. Розпочалась загальна забава дефілядою наймолодших гостей в костюмах — тих, які вже приходять на ці забави, а щойно за декілька років вступлять в ряди новачків, щоб уже активно брати участь у програмі таких забав. Саме ці наймолодші гості під опікою своїх батьків це найбільше захоплені слухачі, для яких ніякий труд не є завеликим. А кожне виведення такої забави вимагає величезного владу праці та часу організаторів. Це в першу чергу праця новачків гніздових і братчиків та сестричок, що підготувалися до забави довгий час, щоб вона була якнайкраща. Декорації виконали ст. пп. Петро Дармограй і ст. пп. Д. Турчин при помочі братчиків, сестричок, проскотом строїв зайнялася ст. пп. Давіна Салая, а музикою ст. пп. Лоза Турчан. Всі ці молоді вихованки новачків дбали також, щоб в часі забави панувала порядок і спокій та щоб усі маленькі та більші гості почувалися якнайкраще. Призначені і щире захоплення батьків і гостей було для організаторів справжньою гордою за їхні зусилля.

А. Ш.

Клівленд, Огайо

ТРАДИЦІОННА КОЛЯДА НА РІДНУ ШКОЛУ

Рік тому в Клівленді організовано Культурно - Освітнє Товариство Прихильників Рідної Школи ім. Т. Шевченка, котре має допомагати Рідній Школі та розвивати культурно - освітню працю серед молоді.

Цього року Товариство Прихильників постановило відсвяткувати Різдво Христове старим українським звичаєм — традиційно колядувати. Ось вперше по Клівленді та околицях пішла група колядників одягнена в стилі українські строї з правдивою звізду. Пані одягнуті українськими костюми, святики на голову вив'язали барвисті хустини, панове: вишивані сорочки, шаравари, козацькі жупани та смужкові шапки. Звізду, яка крутилася та була освітлена з середини, переливаючись яскравими барвами веселки, ручко збудував після всіх приписів традиції голова Товариства п. Степан Фединак. Погода дописала великим морозом та сніговою хуртовиною.

Ця мальовничка картина та гриме „Добрий вечір тобі, пане господарю!“ викликали не малу сенсацію та витиснули не одну сльозу з очей, бо старшим нагадалися завжди втрачені роки дитинства, рідна хата та далека Батьківщина, а молодіше покоління мало змогу познайомитися з правдивими звичаями коляди та вшоновання, які тепер занедаються.

Великий успіх цієї коляди є безумовно заслугою тих членів Товариства Прихильників, котрі жертовно віддалися цій справі. Це пані Галія Дмитрівна, Люба Філяк, Ганя Павлішина та На-

талка Фединак, і панове Василь Дзюблик, Тимофій Бельський, Степан Фединак, провідник групи Леонід Дмитрівич, „міхошоша“ Сергій Бушак та проф. Лев Островський, який підготував з групою колядки й щедрівки.

Колядою Товариство Прихильників започаткувало будувати фонд для власного приміщення Рідної Школи, яке є такне необхідне для її дальшої праці та розвитку. Рідна Школа ім. Т. Шевченка в Клівленді має всі кваліфікації першорядної школи українознавства: компетентного провідника - директора в особі проф. І. Холодняка, досвідчених учителів - педагогів, але вже десятиріччя лекції відбуваються в найгіршому приміщенні, яке фінансово переобтяжує та вичерпує шкільну касу. І тим самим обмежує можливість розвитку та збагачування навчальної програми.

Перед цілою українською національною свідомою громадою, яка належно оцінює необхідність заштити з дитинства любов та пошану до рідної мови, культури та традиції і за всяку ціну прагне запобігти асиміляції нашого дострою, стоїть монументальне завдання — збудувати власну школу, де без жодних перешкод чи застережень зможемо плекати ці шляхетні ідеали.

Цьогорічну коляду Товариство Прихильників закінчило виступом на Рідношкільній Ялинці, де рясними оплесками школярі та їх батьки винагородили колядників за їх працю.

Паталка Фединак

МГР СТЕПАН ВОЛИНЕЦЬ

(ПОСМЕРТНА ЗГЛДКА)

Глянувши на наше розчленоване суспільно - громадянське життя, бачимо, як воно пробігає різними крутинами стежинками, де перші кроки на цій землі, ставили її, які із волі Всевишнього відходять у вічність, — і ті, — яким ще призначено промочувати шлях нашого українського буття.

Кожний із нас вибрав і має свою стежку на цій землі, крокуючи скорою ходою, щоб наші святі й найдорожчі духові надбання багатства й ідеали української культури, мистецтва й традиції, заштити, передати й наситити ними тих, що приходять по нас, наші зміни, наші дорогі молоді, наші діти.

Але є в житті людини ще одна зупинка й зустріч, а це вже остання, з якої немає вороття. Таку останню зупинку й зустріч відбувала 5-го лютого українська боффалівська громада з померлим сл. пам. мгр Степаном Волинцем, який попарувався з цим світом в дні 2-го лютого по короткій важкій недугі.

І відійшов у вічність від боффалівської громади магістер, людина, приятель, друг для всіх однаковий, людина прекрасної лагідної вдачі, людина спокійна, доброго серця, й доброго діла. Тих гарних прикмет зачерпнув трохи в рідній хаті, в гостинних домах добрих тет о шамб. Погорецького в Яворові і в Яблоніві б. Косова і п-тва Фігулієв. У різьбленні його характеру, як сам про це часто говорив покійний, допомогла йому організація Пласт, яким він все дожив.

Як кругла сирота, бо на третьому році життя він втратив батька, а на шосто-му дорогу маму, — він пробивався через тяжке життя сам, починаючи студії

фармації в Познані, а скінчив її у Відні. В час польської й німецької окупації поринув у вир української революції і став членом ОУН. Не оминула його німецька тюрма, і від того часу занепадав на здоров'я.

Відійшов від нас щирий й відданий Друг, що так глибоко вірив у злуку й об'єднання всіх пол. сил, а головне розділений на трос проріджених рядів ОУН.

Залишив свою дружину люблячий муж, найвірніший друг вибраного життєвого шляху дорогій Степко (від ступу), бо цим ім'ям кликала його дочка широким степів великої України, — його дружина.

Залишив свою доню добрий батько, який хотів дати своїй дитині якнайкраще реліг. й нац. виховання. Залишив боффалівську громаду сл. пам. мгр Степан Волинець, забирючи з собою в руках вервичку та дві, білу й червону троянди, які положила доня в голову, та свій найцінніший скарб, вивнесений з любові України, вишивану сорочку. Залишаючи всім немишущий усміх, вірачі, що пам'ять про нього буде довгою, вічною!

По похоронах у шкільній залі св. о. Николая відбулись поминки, на яких зібралось коло сотні осіб. О. дек. П. Івахів з оо. П. Чайківським та Б. Остаповичем провели молитву. За столи засіли рідня, свояки та друзі. Мимо снігової на похорон з'їхались давні знайомі й друзі зі студентських часів із Вінніпегу, Шикаго, Торонта й Гемілтоу.

Згадуючи гарні прикмети характеру Покійника й його працю — промовляли численні представники організації та товариші Покійника. Ім подякував в імені родини д-р М. Лоза.

Я. П.

50-ЛІТТЯ УСС

Степан Рівнецький: УКРАЇНСЬКЕ СІЧОВЕ СТРЕЛЦТВО. Визвольна Ідея і збройний чин. Зміст: Генезис і ріст української визвольної Ідеї. Січове Стрелцтво до світової війни. Українські Січові Стрільці. Київські Січові Стрільці. Люди і проблеми. Згадувані поетичні твори. Примітки. Бібліографія. — 360 ст. Тверда обгортка \$6.00

Михайло Островська: ГРОЗНА КАЛІНИ в Українських Січових Стрільцях \$2.00

Софія Тобляк: РІДНІ ГОСТІ. УСС на Україні. — Спогади \$5.00

ВВОВОДА — P. O. Box 346 — Jersey City, N. J. 07303

ВОЯК, ПОЛІТИК І ВИДАТНИЙ ГЕНЕТИК

(Посмертна сільветка інж. П. Терещенка)

В Перу, в Ляредо замкнув на віки очі Петро Павл. Терещенко 8 листопада 1966 р. на 69 році віку. Як шеф Секції Експериментальної Агрії культури, він завдяки своїй працездатності і досладом значно поліпшив цукрову тростину. Недаром щоденник „Індустрія“ в Трухільо (Перу), в статті, посвяченій його смерті, написав, що це „незастипа втрата для цукрової індустрії“. Також інж. Карлос Орбегово Баруа, що очолює Держ. Комітет Продуктивів Цукру, заявив, що „його смерть — це втрачена праворукі Комітету“.

Можна жаліти, що цей визначний інженер - генетик не присвятив свого знання цукровому промислові України, з яким звела його на короткий час вередлива доля в другій війні під час німецької окупації. Працював він там у групі дир. Мірона Луцького з ентузіазмом, організуючи розбиті і сільськогосподарські цукроварні в тяжких умовах під строгим гітлерівським наглядом. Там він не міг організувати досвідчу лабораторію, так, як це зробив в Перу.

Він писав нам м.і.: „Проїня долі тяжить на мому житті. Замість віддати свої сили і свій Богом даний талант для добра України, я набагато більше склав їх у користь колись Польщі, а тепер Перу, худя, як знаєте, понав у 1948 році“.

І дійсно — з Тарнова, де найшовся разом з еміграцією УНР, він, разом з гуртком колег, переїхав до Кракова, де закінчив Ягйлонський університет і працював, як асистент при кафедрі штучних добрив. В 1929 р. фабрики „Звіонзкуф Азотових“ у Мосціпах і Хожові поляди його до праці. Згодом він був шефом агрономічного Відділу і редагував місячник „Пльон“. Це тривало до війни. За німців він працював напочатку в Кракові в „Тютюновім монополі“, а потім, коли німці пішли війною на схід, придляний був до групи М. Луцького, яка мала захопити в українські руки цукроварський промисел.

Але перші слова заголовку статті — це „воjak і політик“. Тому треба наважити до його молодості під час першої світової війни. Висланий на фронт після школи прапорщиків, він понав у німецький полон і дістався під руку Союзу Визволення України. В таборі в Рашаті він співробітничав у газеті „Розвіт“ під редакцією, проведеною проф. В. Симонича і приєднався до українства незрячк „малоросів“, царських солдат. Він при тому виголосив палкі промови на солдатських зборах. І бувало часто, що солдати живо йому перечили, вигукували погрози в роді: „Гляди, тебе батюшка - цар повісить“. Та його дар слова згодом перемігав і українські бараки поповнювалися.

І коли дивізія синьожупаників пішла з Рашату на Україну 1918 р., пішов туди і Петро Терещенко. Першим тереном національно - революційної діяльності були Черкаси, місто, де він народився 1896 р. І там напочатку 1919 р. на зборах громади під час промови, в і звернув увагу на одну паночку, що сиділа в першому ряді. Вона незабаром стала

Він був милий виглядом, і поведінкою. Д-р Б. Бородайкевич, який знав його за киянських часів, написав вдові м.і.: „Завжди був у доброму настрої, повний ентузіазму для кожної доброї справи, меткий, мов живе срібло, надзвичайно добрий товариш у праці і в товаристві. Такою я його пізнав і заховаю на все в своїй пам'яті“. Це і ми стверджували.

В. Несторович

Вийшла з друку п'ята частина

ЕТИМОЛОГІЧНОГО СЛОВНИКА РУДНИЦЬКОГО

Вінніпег. — 1961 році був заповіджений у Києві у виданнях Академії Наук української етимологічний словар Кравчука. На тому заповідженні й закінчилась. А оце у Вінніпегу в 1962 р. появилсь перший випуск етимологічного словника в опрацюванні професора Манітобського університету д-ра Я. Рудницького, і досі появилсь вже п'ять випусків. Останній з них мєло 5, що подас гаста від „видолити“ до „воропай“ появилсь з початком 1966 року.

А Київ і досі мовчить, хоч розпоряджас численнішими науковими силами ніж Вінніпег, а в кожному разі повинен розпоряджати далеко більшими коштами ніж Вінніпег, який в цій справі спирається на словозорак, а кі своїми датками вможливають появу частин цього словника.

його дружиною, немов дала Богом нагорода за його патріотичну роботу. Ця пані Ефросинья перейшла з ним потім спільно все життя, з усім лихом і добром, як вірна й добра дружина до останнього його видку в Ляредо. Але це подруження не спинило його волячих і патріотичних завдань у великій революції. Він, вірний УНР, воював за неї, поки вперше місця піти на еміграцію до Польщі, ставши перед тим старшиною для доручення Гол. Отаманові Петлюрі.

І ще вдруге наспів час, коли в 1945 р. творили Укр. Нац. Армію і Укр. Нац. Комітет. У президію Комітету входили: ген. П. Шандрук (голова), проф. В. Кубійович і адв. О. Семенович. Тоді запрошено інж. П. Терещенка на секретаря на пропозицію члена Комітету Долішняка. І він негайно обняв цей важний пост. На жаль праця того У.Н.Комітету не мала довгого віку. В книжці „Atlas of Valor“ ген. Шандрук пише на стор. 240, що дия 17 березня він скликав членів президії і згадує Терещенка, на стор. 241 — що на пропозицію Семеновича члени президії (в тому числі і Терещенко) згодились дати повноважств самому голові, ген. Шандрукові, заявляючи, що самі вони підішли на замії і несуть в підпіллі. Та врешті на стор. 245 цієї книжки генерала сказано, що вони проголосили Декларацію до українського громадянства і всі вони підписали (назвавший теж Терещенко, як дійсного секретар).

Після того інж. Терещенко з дружиною замешкали в Ваймарі й ми їх відвідували з Ерфурту. Це були страшні часи бомбардувань цих міст. А потім ми частіше зустрічались, коли ми жили близько в околиці Вільфельду, поки вони не переїхали до іншого місцевості, а звідтам до Перу.

„Сьогодні — найщасливіший день в мому житті в Ляредо, — сказав він своїй дружині, коли прийшов на обід, 8 листопада 1965. Я пережив дуже щасливі моменти. Значно молюти в фабриці мою нову відміну цукрової тростини. Вона просто чудова. Знач

Клівленд, Огайо

КОНГРЕСМЕН ЧАРЛЗ А. БЕНІК — ПОЧЕСТИМ ГОСТЕМ ШЕВЧЕНКІВСЬКИХ РОКОВИН

Парма, Огайо, (зрв) — Головою промовець на цьогорічному Шевченківському святі буде 27-го березня Чарлз А. Бенік (Д. - Огайо), який репрезентує 21-ий Конгресовий Дистрикт Огайо в Конгресі ЗДА, а в тому ж численні українців м. Парми. Належить він до найбільш динамічних конгресменів з Огайо. Подібно, як конгресмен Роберт Е. Свіні, він є приятелем нашого відомого члена Палати Репрезентантів Америки, М. А. Фігена.

В пам'яті клівлендських українців живе його послання з 1-го березня 1964, до Шевченківського Юнілейного Комітету, в якому він писав:

"Користуючись з цієї нагоди, хочу поградувати а-

мерканціям українського роду з Великої Клівленду з приводу 150-их роковин народження Тараса Шевченка, українського поета-лауреата. Тарас Шевченко має час місце в історії світу побіч інших борців за свободу і це з відради явним, що шановуємо пам'ять про його свободолюбне зав'язання. Українці мають багату культуру з глибинним кореням боротиби за волю. Клівленд є гордий на українську громаду й її незмірні причини до розвитку цього міста й його культури".

Перед початком Шевченківського свята відбулася неформальна зустріч Ч. А. Беніка з місцевим українським громадством.

Вотерпліт, Н. Й.

ВІДЗНАЕНО ПОДВИГІ РОКОВИН

Три учасники Відділу УККА: Вотерпліт, Коковс і Трой спільно відзначили Січневі Роківни та 25-річчя УККА. В церковній залі 6 лютого відбулася Січневська Академія Глиноку змістом доповідь вголосив д-р В. Душин. Пластуни та суїміці вголосили збірні декляції. Жіночий хор під проводом диригента Я. Кушніра відспівав пропрано пісню "Привіт Батьківщині". Даліше тенор Я. Кушнір відспівав "Засумуй, трембіто" і "Думу". Я. Лішанський відспівав гарно на скрипці "Колісанку" — "Думку". Вікни кол. концертова співачка у Відні — Марта Копач — Гречаник — відспівала з чуттям дві настрівні пісні: "На склоні гір" і "Надія", що викликали домітне враження. Фортеп'яновий супровід спочивав у досвідчених руках проф. І. Залчківської-Гаврилюк. Академію закінчило співом національного гимну.

Заходом окремого Комітету під проводом п. Ромашинця, голови Відділу УККА у Вотерпліті, — відбувся відтак ювілейний

бенкет з приводу 25-річчя УККА. Інж. Роман Ракошчій виконував обов'язки тогочасного Ред. В. Душин вголосив промову про працю Централі УККА та вручив Відділові УККА почесну грамоту за зібрання найбільше пожертв в цілій орузі Найкраща в нашій орузі співачка Марта Гречаник вичарувала дві пісні: "Із сліз моїх" Січнівського та "Дошкря" Я. Варнича, потім відспівала два дуети з Я. Кушніром: "Де ти бродив, моя доле" і "Ми ідемо, де трави похили", збираючи дошговтривали оплески всіх присутніх. Акомпаніювала проф. Залчківська-Гаврилюк, що причинилася багато до місцевого успіху обох імпрес. Вікниці Танюва Гупа, "Верховина" з Вотерпліту відзначувала з життєвим духом народи, стилізовані танки при супроводі струнної орестри під проводом Я. Кушніра. Численно зібрана публіка з трьох згаданих наших оредів нагороджувала оресними оплесками всіх виконавців програми.

І. Д.

Словацька наукова конференція займалася українською авангардною поезією

Врадіслава. — Інститут ситової літератури та мов Словацької Академії Наук відбув з кінцем минулого року наукову конференцію про світовий літературний авангард. Між різними доповідями про модерну поезію європейських народів була теж доповідь проф. М. Неарлі про український авангард в поезії і в цій доповіді прелегент доказував, що українська модерна поезія тісно зв'язана із світовим. Доповідач називав її ренесансом, відродженням 20-го сторіччя й обговорив не лише поезію з Павлом Тичиною у проводі, але мис-

тество з Григорієм Нарбуттом, музику з Леоном Ревуцьким і театр із Лесем Курбасом у проводі. Прелегент не виключив із своєї доповіді, як це постійно роблять в Україні, письменників, що їх засудила советська критика, але у своїй доповіді навіслів широко творчість і Хвильового, і Куліша, і Ірчана, навіть Тодоса Осмакчи, якого називав найсильнішим представником українського експресіонізму. В доповіді обговорено також поезію в Галичині, головою Богдана Анто-

Безкошечне відволікання Німецького Уряду

Я одия з тих, котрі загубили здоров'я з молодих років, котрі відібрали гітлерівські палачі з Гестапо. Крім того забрали все рухоме й нерухоме майно. Люди, які мають свої держави, мали і мають описку своїх урядів, а українці цього не мають. Минув вже 21 рік після закінчення війни, люди з молодих робляться стариками і відходять у вічність, а ті, що живуть — все вичікуючи матеріального відшкодування від Німецького Федерального Уряду, за принесеним їм шкоди і відібране здоров'я гестапом.

В 1956 році перші прохання були подані до Німецького Уряду. Шість років пізніше Німецька Влада анангала доказових документів, ні ствердила би насильства гестапо і відості непрацездатності. Такі підтвердуючі документи в 1962 році були послані Німецькому Уряду в Кельні і такі ж самі документи вислали Вишому Комісареві ОН в Женеві.

Німецький Федеративний Уряд в той час передав до розпоряджості 10 Мис. Комісара в Женеві, 15 мільйонів

доларів для розподілу тої суми серед тих покривджених, які мали утрату здоров'я не менш, як на 25%. Вищий Комісар в Женеві розподілив і встановив категорії всім політичним в'язням, і для кожної категорії встановлено суму відшкодування, яку остаточно одержали в грудні 1964 р. Чому ж Німецький Федеративний Уряд зі своїм відділом у Кельні, де сидять фахові сили, не виконав свого завдання? Вже була встановлена категорія і знали кому і яку суму відшкодування сплачувати Женеві. Що це бракує німцям? Лише доброї волі, щоб легко і скоро можна розподілити і виплатити до усталеним категоріям в Женеві.

Знас Німецький Уряд, що всі ті люди з каліки, але платити відшкодування відволікання. Із преси видно, що в Об'єднаних Націях є спеціальна комісія захисту прав людини, під керівництвом Генерального Секретаря О. Н. У Танта. Треба просити цю комісію подіяти своїм авторитетом на Німецький Уряд, заплатити жертвам нацизму відшкодування без зволікання. Олександр Данченко

Трагічна смерть о. Леонтія Квартеруна в Бюффало

4-го лютого наша громада була потрясена чуткою трагічною смертю б. п. о. Леонтія. Бл. п. о. Леонтій цього дня поїхав зі свяченою водою, на фарми до своїх парафіян. О 8 годині вечора заїхав до останнього. До хати треба було перейти дорожку, і тільки о. Леонтій зробив крок — два від свого автомобіля, на нього нагялася автомашина, і такій сильній був удар, що о. Леонтій відкинуло на кілька метрів, а на місці удару залишилися боги, течка й окуляри. Бл. п. о. Леонтія були поломані ноги, розбита голова і був внутрішній вилів крові. Смерть на місці.

Похоронні обряди розпочалися 6-го лютого о 7 годині вечора і тянулись до 9-го лютого. В похоронних обрядах брали чиний уділ — англійський сніскоп Скейр, настоятель сербської прав. церкви, о. о. Укр. Прав. Церкви в Америці о. митр. Потольницький, о. митр. Доліський, о. Федон Шпаченко, а з Греч. Правосл. Канор. святих Народового Польського Костела Катонич, о. Карль і о. Воюковдз з російськ. церкви. В середу біля гробу була почесна вартя від Пласту і ОДУМ'у з прапорами.

Зворушлива картина була в четвер 10 лютого. Зібралась всі о. на останню Службу Божу, церков була переповнена вірними. На миті все замерло, оги справили зір да відхідні даяри, дехто не вірив очам і перепи-

тував: „чуж може бути?" В деякого показались слюзи на очах. Це був історичний момент. В нашу православну церкву входили брати по наші о. о. українські католицькі священники: о. д-р Івакш, о. Остапович і о. Чайківський (о. Стасюк був перше, ніж популярного закордоном Євтушена. Перший виступ поета відбувся в Колумбійському університеті, де між приявними слухачами був також колишній прем'єр Росії Александр Керенський. В четвер Возне-

сенський мав виступ в Гантер Коледжу. Було понад дві тисячі слухачів. П'ять визначних американських і англійських поетів, між якими Роберт Ловелл і В. Г. Олін переклала твори поета. Поет Ловелл представив його слухачам, як кандидата на „ленінську нагороду" за поезію в 1966. Вознесенський поїде з своїм виступом до Шінгаю, як також виступить в Конгресовій бібліотеці у Вашингтоні.

Нью Йорк, Н. Й. СВІТЛИЧКА 83-го ВІДДІЛУ СУА

Национальне виховання нашої молоді, а зокрема наших малих дітей, це дуже важлива, а заразом і тяжка проблема, що її так заповідливо старуються розвивати наші молодечі організації, батьки та наші школи. Дбайливість про майбутність найбільше виявляється у жінок, інстинктивно зв'язаних із потомством і його добробутом. Тому керуючи, що членки 83-го відділу Союзу Українок Америки так дуже болюють вихованням нашої дівочої. Вони рішили зайнятись дітьми на терені своєї діяльності.

Під керівництвом виховної референтки відділу п. І. Куровицької в неділю 13 березня ц. р. започатковано цю важливу роботу періоду Світлички. В Українському Народному Домі зібралася чимало нашої дівочої. Праця проходила у двох

Формально відкрила бібліотеку — архів п-ні М. Стефанів, голова місцевого відділу УКК. Віталі Централю, її голову й культурно-освітницького референта представники багатьох місцевих організацій: п-ні Вакалещ від Союзу Українок, О. Грица від СУМА, В. Мочула від Пласту, І. Іванків від ООУ-СУ, Ю. Котляр від Організації Оборони Лемківщини, Я. Петрик від Народного Дому і тов. „Самомоїч". І. Бялик від ОДУВ, А. Лопушняк і п. Гнатюк від Відділу УНС, п. Сисин від Української Православної Парохії, д-р І. Марченко від Укр. Прав. Парохії у Кліфтоні, п. Воронка від Рідної Школи, а Я. Гадуняк і В. Юрків від громадянських установ та поодинокими громадянами. Мисдева американська преса присвятила цій імпресі подвійну увагу — перед і під час відкриття бібліотеки, поміщуючи повідомлення - репортажі та подюючи опис досягнень українських видань у західному світі. Голова Централі І. Хомико відспівав коротким словом і представив присутнім п. В. Вакалещ, культ-освітнього референта й ініціатора бібліотеки - архіву, який з черги познайомив присутніх з пляном і важливістю пра-

ці. Формально відкрила бібліотеку — архів п-ні М. Стефанів, голова місцевого відділу УКК. Віталі Централю, її голову й культурно-освітницького референта представники багатьох місцевих організацій: п-ні Вакалещ від Союзу Українок, О. Грица від СУМА, В. Мочула від Пласту, І. Іванків від ООУ-СУ, Ю. Котляр від Організації Оборони Лемківщини, Я. Петрик від Народного Дому і тов. „Самомоїч". І. Бялик від ОДУВ, А. Лопушняк і п. Гнатюк від Відділу УНС, п. Сисин від Української Православної Парохії, д-р І. Марченко від Укр. Прав. Парохії у Кліфтоні, п. Воронка від Рідної Школи, а Я. Гадуняк і В. Юрків від громадянських установ та поодинокими громадянами. Мисдева американська преса присвятила цій імпресі подвійну увагу — перед і під час відкриття бібліотеки, поміщуючи повідомлення - репортажі та подюючи опис досягнень українських видань у західному світі. Голова Централі І. Хомико відспівав коротким словом і представив присутнім п. В. Вакалещ, культ-освітнього референта й ініціатора бібліотеки - архіву, який з черги познайомив присутніх з пляном і важливістю пра-

Поет Андрей Вознесенський читас читас вірші у ЗДА

Нью Йорк. — У внісді в Гантер Коледжу. Було понад дві тисячі слухачів. П'ять визначних американських і англійських поетів, між якими Роберт Ловелл і В. Г. Олін переклала твори поета. Поет Ловелл представив його слухачам, як кандидата на „ленінську нагороду" за поезію в 1966. Вознесенський поїде з своїм виступом до Шінгаю, як також виступить в Конгресовій бібліотеці у Вашингтоні.

Нью Йорк, Н. Й. СВІТЛИЧКА 83-го ВІДДІЛУ СУА

Национальне виховання нашої молоді, а зокрема наших малих дітей, це дуже важлива, а заразом і тяжка проблема, що її так заповідливо старуються розвивати наші молодечі організації, батьки та наші школи. Дбайливість про майбутність найбільше виявляється у жінок, інстинктивно зв'язаних із потомством і його добробутом. Тому керуючи, що членки 83-го відділу Союзу Українок Америки так дуже болюють вихованням нашої дівочої. Вони рішили зайнятись дітьми на терені своєї діяльності.

Під керівництвом виховної референтки відділу п. І. Куровицької в неділю 13 березня ц. р. започатковано цю важливу роботу періоду Світлички. В Українському Народному Домі зібралася чимало нашої дівочої. Праця проходила у двох

Звернення Українського Історичного Товариства

З НАГОДИ 100-ЛІТТЯ НАРОДИН М. ГРУШЕВСЬКОГО

У 1966 році відзначасмо 100-ліття з дня народин М. Грушевського (1866-1934), найвизначнішого українського історика й одного з найвдатніших діячів українського національного відродження ХХ століття. Як автор монументальної Історії України-Руси, М. Грушевський поклав міцні ґрунтова для національно-державного відродження України, відкриваючи правдивий образ історичного розв'язку українського народу. Історична схема М. Грушевського встановила й обгрунтувала самостійність українського історич. процесу.

Як довголітній голова Наукового Товариства ім. Шевченка, організатор і голова Українського Наукового Товариства в Києві, а згодом дійсний член Всеукраїнської Академії Наук, також і голова й Історично Секції, М. Грушевський спричинився до великого піднесення української історичної науки і введення її, як рівноправного учасника, до світового наукового й культурного процесу.

Як громадське - політичний діяч, М. Грушевський очолив українську національно-визвольну революцію ХХ століття і став Головою Української Центральної Ради і першим президентом Української Народної Республіки.

Михайло Грушевський був символом всеукраїнського національного єднання, що його він розумів як з'єднання всіх частин Української землі і Української нації в єдиному національно-державному і національно-культурному організмі. Советська влада вважас М. Грушевського за найбільшого ворога комуністичного режиму в Україні. Його твори фактично заброньовані, його ім'я стало символом т. зв. „буржуазного націоналізму". Боротиба проти ідей М. Грушевського в поменований Україні посилюється і навола це більшою гостротою. Українське Історичне Товариство плянує в ювілейному році М. Грушевського видання численних праць в українській і чужиних мовах, присвячених його життю і творчості. У вільному стилі українська громада повинна гідно відзначити 100-літні роковини Великого сина українського народу, який ціле життя присвятив праці і боротьбі за краще майбутнє України. Президія Українського Історичного Товариства

Петро Панч і Лев Ревуцький — отримали Шевченківські премії

Київ. — Цьогорічні Шевченківські премії отримали в галузі літератури романіст-тоті Петрові Панчові, в галузі музики — композиторові Леву Ревуцькому, а в галузі образотворчого мистецтва малайці Марії Примаченко. Петро Панч народився в 1881 на Харківщині в сім'ї селянина. В 1915 закінчив землемірну школу у Полтаві. Брав участь у світовій війні, потім перейшов до української армії. Друкуватися почав вже за советської дійсності в 1921 році. Був членом літературного об'єднання Валліте, що його провідником вважася, Микола Хвильовий. У своїх творах відбив життя українського села, а саме у збірках оповідань „Солом'яний шмек" (1925) і „Миничі норки" (1928). Режисму ліній підтримав Панч книжкою репортажів з часу революції „Голубі ешелони", що вийшла в 1927 р. „Повість наших днів" порушила проблему українського робітництва. В 1929 році вийшла повість „Вовки", що тенденційно вступала проти куркульства. Далі написав Панч багато оповідань і повістей про героїв революції, збудувавши собі в той спосіб позицію в урядовій Спілці Письменників. Він був призначений на голову Організаційного Комітету письменників у опухованій Західній Україні в 1939 році. На тему побуту у Львові він написав нещодавно репортаж „На каліновому мості" і за цю книжку йому прислали Шевченківську премію на 1966 рік. Петро Панч нагороджений орденом Леніна і іншими орденами. Леву Ревуцький — це брат відомого музикознавця і літературознавця Дмитра. Він народився в 1889 році в селі Іржавці, Івлянського району на Чернігівщині. Вчився у Миколи Лисенка, а потім у Р. Глієра. Закінчив Київський університет. Ревуцький продовжує традиції Лисенка і Леотковича, опрацьовуючи народні пісні і пишучи композиції до слів українських поетів. Він о автором кантати - поеми „Хустина" (на слова Шевченка). Відомий його монтументальний концерт для фортеп'яну з оркестром. Ревуцький відроджував також Лисенкову оперу „Тарас Бульба". В роках 1945-1948 був головою Східної комісії зборів України, Нагороджений орденом Леніна і іншими відзначеннями. Марія Примаченко — це сільська малайра, яка у своєму селі Болотні на Київщині веде малайрську школу. Нагороджена цією селянкою, що не має ніякої мистецької освіти, має пропагандивне значення.

Також у Філадельфії плянують 100-доларовий бенкет на Український Університет в Римі

Філадельфія. — Тут за починком Відділу Українського Лікарського Товариства створився, на зразок Нью-Йоркського, Громадський Комітет для влаштування сто-доларового бенкету, з якого прибуток призначений на будову Українського Університету, започаткованого Первосирком Української Католицької Церкви Верховним Архидіаколом Сліпіним. Почесним головою цього Комітету вбрано визначного громадянина, брата попереднього українського Митрополита у Філадельфії Кир Константина — д-р Данила Богачевського. Діловим головою став лікар д-р Мирослав Нароцький, секретарями лікарка д-р Степанія Тершаківська - Березницька, пані Ірина Ляницька і лікар д-р Володимир Кліш. До фінансової Колегії Комітету увійшли д-р Тетяна Цієнк, д-р Лев Куш-

Про молоду поезію в Україні пише Варшавський журнал

Варшава. — Січневий номер журналу „Нашої культури" — місячного додатку до варшавського щоденника „Наше слово" присвячено Статтю Степана Козака про модерну поезію в Україні під вимовкою назвою „Поетичне витіснення сучасності". В додатку до статті поміщені поезії наймолодших українських поетів: Васля Симоненка, Ліни Костенко, Віталія Коротича, Івана Драча, Ірини Жилецької, Світлани Йованюк і Людмили Скриди. Журнал подас теж репродукції екс-дирекції деяких із цих молодих поетів, виконаних модерно мистцем С. Безніском.

Градуанти Високих Шніл, члени ОД ТУСМ Філадельфія

РЕНАТА ШАРАН, студія соціології зі ступнем БА у Пенсильвійському університеті. Дістала стипендію від Браун університету для магістерської праці з соціології. Закінчила з відзначенням. ЖДАНА КРАВЦІВ, студія математики зі ступнем БС у Ческат Гілл коледжі. Була стипендіаткою і закінчила з відзначенням. Дістала стипендію Мерилендського університету для магістерської праці. Продовжує студії фортеп'яну. ЗІРКА КОЛІНКО, студія англійської мови й літератури у Темпл університеті зі ступнем БА. Була стипендіаткою і закінчила з відзначенням.

НКОПОРСЬКИЙ ПОСАДНИК ЛІНДСЕЛ ХОЧЕ ВРЯТУВАТИ БУДИНОК МЕТРОПОЛІТАНОЇ ОПЕРА, який плянують розібрати восени цього року, коли опера переїде до нового приміщення в так званому Лікольному центрі. Теперішній будинок славної опери збудований в 1883-му році. Зорганізувалися кілька окремих комітетів, які „обороняють" Метрополітану оперу. Плянують окремий закон в цій справі в стейтвільній легіслатурі. Найважлишою умовою зберегти цей будинок — це фінансова сторінка: хто зможе втримувати цей будинок? Коли це розв'язється цією проблемою, той будинок збудують і вбудують модерній марадер на звичайній бізнесовій оспра.

Нью Йорк, Н. Й. СВІТЛИЧКА 83-го ВІДДІЛУ СУА

Национальне виховання нашої молоді, а зокрема наших малих дітей, це дуже важлива, а заразом і тяжка проблема, що її так заповідливо старуються розвивати наші молодечі організації, батьки та наші школи. Дбайливість про майбутність найбільше виявляється у жінок, інстинктивно зв'язаних із потомством і його добробутом. Тому керуючи, що членки 83-го відділу Союзу Українок Америки так дуже болюють вихованням нашої дівочої. Вони рішили зайнятись дітьми на терені своєї діяльності.

Під керівництвом виховної референтки відділу п. І. Куровицької в неділю 13 березня ц. р. започатковано цю важливу роботу періоду Світлички. В Українському Народному Домі зібралася чимало нашої дівочої. Праця проходила у двох

Звернення Українського Історичного Товариства

З НАГОДИ 100-ЛІТТЯ НАРОДИН М. ГРУШЕВСЬКОГО

У 1966 році відзначасмо 100-ліття з дня народин М. Грушевського (1866-1934), найвизначнішого українського історика й одного з найвдатніших діячів українського національного відродження ХХ століття. Як автор монументальної Історії України-Руси, М. Грушевський поклав міцні ґрунтова для національно-державного відродження України, відкриваючи правдивий образ історичного розв'язку українського народу. Історична схема М. Грушевського встановила й обгрунтувала самостійність українського історич. процесу.

Як довголітній голова Наукового Товариства ім. Шевченка, організатор і голова Українського Наукового Товариства в Києві, а згодом дійсний член Всеукраїнської Академії Наук, також і голова й Історично Секції, М. Грушевський спричинився до великого піднесення української історичної науки і введення її, як рівноправного учасника, до світового наукового й культурного процесу.

Як громадське - політичний діяч, М. Грушевський очолив українську національно-визвольну революцію ХХ століття і став Головою Української Центральної Ради і першим президентом Української Народної Республіки.

Михайло Грушевський був символом всеукраїнського національного єднання, що його він розумів як з'єднання всіх частин Української землі і Української нації в єдиному національно-державному і національно-культурному організмі. Советська влада вважас М. Грушевського за найбільшого ворога комуністичного режиму в Україні. Його твори фактично заброньовані, його ім'я стало символом т. зв. „буржуазного націоналізму". Боротиба проти ідей М. Грушевського в поменований Україні посилюється і навола це більшою гостротою. Українське Історичне Товариство плянує в ювілейному році М. Грушевського видання численних праць в українській і чужиних мовах, присвячених його життю і творчості. У вільному стилі українська громада повинна гідно відзначити 100-літні роковини Великого сина українського народу, який ціле життя присвятив праці і боротьбі за краще майбутнє України. Президія Українського Історичного Товариства

Шикаго, Ілліной

УСПІХ ОДУМІВСЬКИХ МУЗИКІ І СПІВАКІВ

Велика зала Шопена 6-го березня була швидко заповнена. Вел прийшли вчасно на заповіджений концерт музики, пісні і танку.

Відкрив концерт голова місцевої філії ОДУМ В. Коновал. Конферанс була Галина Довгоша. Виступали: струнна оркестра Степового, під керівництвом Адаптолія Степового, окремі струнний ансамбль під проводом Анастоліа Луппа, ансамбль бандуристів і бандуристів під керівництвом Гр. Китагастого і виступ сольо гри на акордеоні Володимира Марченка. Вже цей перелік свідчить про те, якою любов'ю користуються інструментальна музика в Шикагському ОДУМ-і.

А. Степовий представив свою оркестру з такими, товчому успіху у виконанні, почками "Музикальний момент" — Ф. Шуберта, "В циганському таборі" — М. Ошайта, "Український ліричний танець" — С. Творуна. З почуттям признали й радости дивились ми на цю оркестру, велику числом своїх учасників, переважно ще дітей і молоді. Видко, А. Степовий має добрий педагогічний хист, коли зумів змонтувати в одну цілість цей великий струнний ансамбль. А ще з більшою присмістю заслуговували ми у мистецьке виконання стрілецької пісні "Пиймо, друзі!" Треба відмітити, зокрема, гарний спів вокального дівочого квінтету в складі: Н. Колинська, В. Горб, В. Тарасенко, М. Коновал і Л. Романченко в супроводі струнної оркестри.

Струнний ансамбль під керівництвом А. Луппа в першій своїй точці дав гарний супровід для двох пісень: "Вечоріс і темніс" — Л. Степового, слова Я. Щоголова та "За Немањ іду"

Мюнхен, Німеччина

З ВІДЧИТОВОЇ ЗАЛІ В ДОМІ УКРАЇНСЬКОЇ НАУКИ

На січень припадають 48-мі роковини боїв на вулицях Києва й під Крутами славного Київського Студентського Куреня. З цієї нагоди Український Технічно - Господарський Інститут влаштував доповідь проф. дипл. інж. О. Довгала в Домі Української Науки при вул. Ляляса, 24.

Святковий вечір відкрив секретар Професорської ради УТГІ, доц. Дам'ян Пеленський. С. Довгаль був помічником команданта Київського Студентського Куреня й командував боями на вулицях Києва в січні 1918 року, тому його доповідь має документальне значення. Подавши історію створення Куреня, коли студенти Університету св. Володимира, Політехнічного Інституту, Комерційного Інституту, Учительської семінарії, Гідротехнічної школи та учні старших класів київських гімназій, на загальних зборах, що відбулися в залі Комерційного Інституту наприкінці жовтня 1917 року, ухвалили організувати Курня та перевели запис добровольців. До Куреня вписалось понад 300 осіб. Після організаціїного підготовки Курняї дстав призначення від Головної військової Управи охороняти приміщення Педагогічного музею, де містилася Українська Центральна Рада, та околиці цього приміщення, як також виконувати службу зв'язку на доручення секретаріату УЦРади.

В січні 1918 року російські більшовики розпочали повстання в Києві, зайняли Арсенал на Печерську і Софійську площі та по Володимирській вулиці повели наступ в напрямі приміщення УЦРади. Тоді Студентський курня, обороняючи район розташування УЦРади, повів протинаступ і того самого дня (17 січня) зайняв Софійську площу, звідки відбивав наступ більшовецьких диверсантів з Подолу та звільнив місто аж до Житнього базару. В цих боях були ранені й забиті, між ними був важко ранений заст. командира Куреня С. Довгаль.

Під кінець січня 1918 р. частина студентів - воїнів Куреня на чолі з сотником Омельченком виїхала добровільно на фронт в напрямі східних кордонів і досягла залізничної станції Крути, де зустріла ворожі частини, які провадили наступ на Україну. В нерівній бою Курняї зазнав поразки, частина його полягла смертю героїв. Коли Україна була звільнена від більшовецьких загонів, то спеціальна комісія українського уряду перевела розкопки на полі бою під Крутами і знайшла 27 тіл студентів, які полягли 29 січня 1918 в тім бою. Тіла їх перевезено до Києва в березні т. р. поховано на Аскольдовій Могилі. Частина студентів - воїнів Куреня, кількість приблизно 250 осіб, відновили Студентський Курняї в березні 1918 р. Головне Командування приєднало його до 1-го полку ім. Тараса Шевченка. Як відомо, цей полк складался з кол. полонених т. зв. "синьожупанників", які в березні 1918 р. повернулися з німецького полону в складі "Синьї дивізії", як його 4-ту сотню, і тією сотнею командував С. Довгаль аж доки полк, в тім і студентську сотню, розброїли німці під час гетманського перепороту. Такого кінця зазнав Київський Студентський Курняї. Наприкінці доповіді висвітлено діянням карту Києва та будівлі, які Студентський Курняї обороняв та світліну доповідача з того часу.

Н. Н.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою найбільшою й найбагатшою українською національною установою ноза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб заповнити їм країну будучістю, а нашої громаді у вільному світі нового свідомого члена!

Філадельфія розпочинає кампанію збірки УНФонду

Відділ УКК у Філадельфії, згідно з закликом Центрального УКК, щоб розпочати збірку народного фонду ще перед літнім сезоном, на річних Загальних Зборах Відділу вибран комісія для належного переведення збірки, щоб вдержати мільму першества.

Комісія УНФонду складається з таких осіб: Осип Петрович — референт, д-р Микола Ценко, реф. Конгресових Клубів, інж. Роман Кравців, фін. референт Відділу, Петро Генгало, організ. реф. Відділу та інж. Тихон Тенчук, секретар. Допомічником покликанню ширшу Комісію УНФонду, в складі: інж. Лисяцький Іван, голова, Беднарський Роман, секретар, та члени: Петро Тарнаський, Василь Посполита, Михайло Курляк і інж. Іван Остап'як. На околиці дільниці назначено дільнических референтів, що будуть мати нагляд та допомагати понад 40 збірщикам, завдяки ідейній праці яких Філадельфія вже понад 5 років займає перше місце у збірці УНФонду.

Комісія відбула засідання 20-го березня та намірала плян праці до негайного виконання:

- 1) надрукувати 4.000 листочок та роздати всім громадянам під церквами і вручити збірщикам, що підуть в терен;
- 2) роздати сталим платникам понад 500 примірників останніх Конгресових Вістей, присвячених Філадельфії;
- 3) в суботу 26 березня п. р. представник Комісії мав промовляти в радіоаудіції до українців у Філадельфії та околиці;
- 4) на суботу дня 26 березня в 6-ій год. вечором скликані були збірщики та члени Комісії і районної на спільну нараду в домі Молоді при вул. Олд Йорк;
- 5) запросити до співпраці у збірці УНФонду на терені великої округи від Аллентауну аж до Мелвілла, та від Брістолу до Вілмінгтону по опрацюванні спільного пляну на окружній нараді у Філадельфії;
- 6) прохати загал українського громадянства, щоб щедро піддержали збірку акцію, як і минулими роками, а рівночасно, щоб свідомі та багаті стали членами Конгресових Клубів.

Д-р Микола Ценко — реф. Конгресових Клубів

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“

На цьому місці друкуємо імена тих ВІЛ. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та своєю жертвою на фонд „Свободи“ та її видав: англомовного „Українського Товариства“ і дитячого журналу „Веселка“, і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

СПИСОК ч. 24.

П. І. Е. Корпало, Асторія \$15.00	Галафакс	2.00
Д. Михайло, Боффало 13.00	З. Дреба, Сент Плейфілд	2.00
А. Федорів, Філадельфія 10.00	В. Болдвін, Монтерей	1.00
Д-р П. Джуэл, Дітройт 8.00	Е. Буал, Боффало	1.00
І. Царабанок, Сент Геїт 8.00	Г. Ванша, Рочестер	1.00
М. Яремко, Бруклін 8.00	В. Вірсток, Едмонтон	1.00
Ю. Гуриак, Геттсбург 6.00	В. Віппин, Детвер	1.00
А. Вілсон, Ньюарк 5.00	О. Гашкевич, Шінаго	1.00
Я. І. О. Крачук, Парма 5.00	С. Герасименко, Нью Гевен	1.00
Н. Н. Лейбул 5.00	Е. Фел, Філадельфія	1.00
А. Брайкало, Могаук 4.00	Е. Геп, Трентон	1.00
Д-р Б. Целевич, Вілметте 4.00	Н. Дамілюк, Рарітан	1.00
В. Шевченко, Іст Шікаго 4.00	А. Дворчин, Дітройт	1.00
Г. Кузак, Пассейк 3.50	П. Дубовеський, Бруклін	1.00
Г. Грещко, Брайінгсвіль 3.00	М. Саліньскі, Шінаго	1.00
К. Гуцало, Седла Рівер 3.00	П. Кост, Арлінгтон	1.00
І. Гута, Гейлс Парк 3.00	М. Криволупус, Філадельфія	1.00
М. Дудар, Дітройт 3.00	Ю. Куц, Філадельфія	1.00
К. Кінол, Честер 3.00	П. Лев, Галафакс	1.00
Н. Кітвіч, Ньюарк 3.00	Н. Лещинський, Фенікс	1.00
Н. Кобольський, Вілкс Бєрр 3.00	П. Лещинський, Спрінгфілд	1.00
П. Коник, Ютіа 3.00	М. Малішевський, Ньюарк	1.00
М. Пашин, Тімміс 3.00	О. Оманіч, Філадельфія	1.00
С. Петричак, Шінаго 3.00	Д. Микитинський, Дітройт	1.00
С. Стефан, Вілмінгтон 3.00	Г. Назарук, Лічург	1.00
О. Чубатий, Парма 3.00	Д. Огородник, Омага	1.00
А. Богданчик, Ветерсфілд 2.00	В. Пігут, Шікаго	1.00
М. Бобчук, Бруклін 2.00	І. Падірний, Парма	1.00
І. Галза, Кітвіат 2.00	В. Палишенко, Доарте	1.00
М. Гевко, Когова 2.00	А. Рибинський, Омага	1.00
І. Геролник, Честем 2.00	М. Сапарин, Массет	1.00
В. Дуб, Буїтон 2.00	М. Северин, Бронкс	1.00
Л. Крушельницький, Нью Йорк 2.00	М. Сенник, Філадельфія	1.00
А. Крчак, Калаленд 2.00	І. Сєрєдінський, Нью Йорк	1.00
Л. Маринювич, Голівуд 2.00	Л. Сєнін, Гарфілд	1.00
С. І. П. Павличак, Ньюарк 2.00	К. Сорочей, Рочестер	1.00
Д-р А. Проніц, Роме 2.00	М. Стислович, Асторія	1.00
Ф. Савчук, Джерсі Сіті 2.00	П. Теліпський, Боффало	1.00
О. Салабай, Дітройт 2.00	С. Філич, Вілгерген	1.00
І. Флак, Едмонтон 2.00	С. Філич, Філадельфія	1.00
проф. Т. Б. Цюцора, Нью Йорк 2.00	М. Уліч, Відл, 254	1.00
	д-р І. Ясінук, Фенікс	1.00

Стоїть Массачусетс і Ровд Айленд!

ОКРУЖНІ КОМІТЕТИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ СТЕЙТІВ МАСАЧУСЕТС І РОВД АЙЛЕНД

— влаштують —

в неділю, 3-го квітня 1966 року

о год. 3-ій по пол.

в ЦЕРКОВНІ ЗАЛІ при 74 Garrie Ave. у ВУНСАКЕТ

СПІЛЬНІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ ОБОХ СТЕЙТІВ

з такою програмою:

1. Відомлення з праці Окружних Комітетів та Відділів.
2. Обговорення справ зв'язаних з 26-ою Конвенцією, а зокрема конвенційної кампанії за збільшення членства УНС.
3. Передконвенційні обов'язки делегатів та їх Відділів.
4. Святкове роздача ювілейних відзнак переможцям членської кампанії в 1965 році.

В зборах візьмуть участь:

НОСІП ЛІСОГІР, гол. предсідник УНС
АННА ЧОПІК, гол. радні УНС
ІВАН КОКОЛЬСЬКИЙ, гол. контролер УНС

У зборах повинні узяти обов'язкову участь урядовці й членство та конвенційні делегати наступних Відділів:

Бостон — 238, 307, 374
 Вунсакет — 206, 241
 Кромптон — 246
 Менчестер — 178

Менвіл — 181
 Провіденс — 73, 177
 Салем — 224
 Сентрал Фолс — 93
 Тавнтон — 122

Палата цього тижня вирішує справу фондів на внутрішню програму Уряду

Вашингтон. — В політичних колах із цікавістю чекають на те, як Палата Репрезентантів зреагує у вівторок 29-го березня на урядовий проєкт про фонди на допомогу для бідних родин, щоб вони могли мешкати в кращих мешканнях, та на те, щоб можна було зорганізувати так званий Учительський Корпус, члени якого мали б працювати в районах із вбогим населенням та більше заімплементувати незаможними учнями. Конгрес відмовився призначити фонди на ці обидві цілі минулого року, коли популярність президента Джансона стояла дуже високо. Сподівається, що Конгрес негативно поставиться до урядових пропозицій і цього року, коли численні голоси домагалися зменшити федеральні витрати на внутрішні цілі, щоб без інфляції можна було фінансувати війну у В'єтнамі. Палатна Комісія Асигнувань значно зменшила урядові проєкти на ці цілі. І так Уряд пропонував \$30 мільйонів на допомогу на залучення копрного вбогим родинам, а Комісія зменшила цю суму до 12 мільйонів. Ця сама Комісія призначила на Учительський Корпус тільки 10 мільйонів, хоч Уряд запланував був 13.2 мільйона. Але 14 републиканських членів цієї Комісії, на всіх 16 домагалися це більшої редукції фондів на ці обидві цілі. Сподівається, що демократичні члени Конгресу підтримають републиканців в повній Палаті, і внаслідок цього не можна буде схвалити цих проєктів, які призначені на розбудову так званого Великого Суспільства, до якого змагає президент Джансон.

Нью Гейвен, Конн.

Вечір колядок

Коляди це перлина літературної і музичної творчості українського народу. Іх залюбки співає увесь наш народ, а в чужині викликають вони захват.

Та ці коляди треба передавати з покоління в покоління. Українські діти, які без труднощин співають всякі популярні "Різдвяні пісні", з якими стикаються щоденно в американському оточенні, мусять знати в першу чергу наші рідні коляди. З тією думкою, щоб жили наші коляди, тут в Нью Гейвені, Пластпратія влаштував "Вечір колядок", в якому взяли участь пластуни, ті українські діти, які мали змогу і охоту приходити на пробні хору. Вечір відбувся 30 січня в залі Українського Народного Дому.

Після привітальних слів голови Пластпратія та короткої характеристики слова "коляда", пластунок Рома Лаврович відчитав нарис про дитячу коляду.

Дитячий хор, група дітей в вишиваних сорочках, зробив надзвичайно миле враження. При супроводі фортепіану діти відспівали на три голоси п'ять коляд: "В Вєфлєсмї днес Марія", "Небо і земля", "А в Єрусалимі" — сольо співував Богдан Лєс, — "Нова радість" та "Бажання" з сольоспівом І. Сметанюка та Л. Слюсаренко.

Треба подякувати директорові цього дитячого хору п. П. Дрейдю, без якого ця імпреза була б неможлива. Слїдувало оповідання Б. Лєпкого "Перша зірка", яке відчитала станична п. Шрамєнко. Це оповідання настільки актуальне, бо між Віднем і Нью Гейвенем так легко перевести паралелю.

Після програми присутні гості довго гуторили за ча-

ВАСИЛЬ БРОДСЬКИЙ

проживши 78 років.

ПАНАХИДИ — в суботу і неділю 26-го і 27-го березня п. р. в похоронному закладі А. Комар, 583 Van Houten Avenue, Clifton, N.J.

ПОХОРОН — в понеділок, 28-го березня 1966 р. з того ж похоронного закладу до Української Православної Церкви св. Вознесіння о год. 9:30 ранку, а після на цвинтар East Ridgewood Cemetery, Clifton, N.J.

В глибокому смутку: дружина — АНАСТАСІЯ сестри — МИХАЛО І МИКОЛА 6 вуків

Замість квітків на сапку могли б. п. **АННИ ПЕКАР** членики Кружка Пласт-Прийту в Гемстеді, складовайть \$0.00 доларів на Пластів Табори в Німеччині ПЛАТОВА СТАНЦІЯ І КРУЖОК ПЛАСТ-ПРИЙТУ В ГЕМСТЕДІ, Л. АЯ.

У ВОСЬМУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ бл. п. ПАВЛА ГРИЦАНА

буде відправлена

ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА

в суботу, 2-го квітня 1966 р.

в год. 9-ій рано

в Українській Католицькій Церкві

СВ. ЮРА в НЬЮ ПОРКУ

про що повідомляє Товаришів і Знайомих

РОДИНА

ТОРОНТО й ОКОЛИЦЯ!

УПРАВА ТОРОНТСЬКОЇ ОКРУГИ УНСОЮЗУ

повідомляє, що

в суботу, 2-го квітня 1966 року

о год. 2-ій по полудні

в залі Українського Національного Об'єднання 297 Каледж стр. — Торонто, Онтаріо

— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

ВІДДІЛІВ УНС ТОРОНТА й ОКОЛИЦІ

а саме:

Торонто: 49, 402, 407, 408, 418, 432, 440, 442, 453, 469, 478, 470, 480; Ошана: 466; Судбури: 439; Кіркленд Лейк: 446; Тіммінос: 456; Су Сен Мері: 426; Форт Вільям: 411; Грімсбі: 451; Ст. Кетерин: 427 і 454; Гамілтон: 458 і 462; Велланд: 461; Лондон: 460; Ватерфорд: 449; Браудфорд: 466; Ніагра он де Лейк: 468; Кітченер: 486.

В ПРОГРАМІ НАРАД:

1. Відкриття і вибір президії.
2. Відчитання і прийняття протоколу попередніх Зборів.
3. Звіт з діяльності Окружної Управи і їх прийняття.
4. Вибір Окружної Управи.
5. "Праця і збутки" УНСОЮзу в міжконвенційному чотириріччя та передумови його дальшого росту" — доповідь гол. сектору УНС в Канаді. Передконвенційні міркування" — доповідь директора Канадської Канцелярії і гол. радного Б. Зорича.
6. "Передконвенційні завдання управ і делегатів Відділів та плян праці на 1966 рік" — доповідь обласного організатора В. Дідюка.
7. Різне (пожання, постанови, резолюції).
8. Святкове пручення ювілейних відзнак.
9. Закриття зборів.

В зборах беруть участь:

Ярослав ПАДОХ, головний секретар УНС
Богдан ЗОРИЧ, головний радний і директор Канадської Канцелярії
Василь ДІДЮК, обласний організатор на Східню Канаду.

До участі запрошені члени відділових управ, конвенційні делегати і представники всіх Відділів Округи. До участі запрошені представники інших канадських Округ.

Закликаємо всі Відділи прислати на збори своїх численних представників, зокрема делегатів на 26-ту Конвенцію, а всіх активних союзових діячів просимо взяти в них обов'язкову участь, щоб спільно обговорити, як це краще розгорнути праці для УНС.

Гостям раді!

За Окружну Управу:
 Д-р Осип Бойко, гол. О. Максимів, секр.

Повідомлення

КОНВЕНЦІЙНИЙ КОМІТЕТ УНС-у видає з нагоди 28-ої Конвенції в Шикаго ПРОПАМ'ЯТНУ КНИЖКУ, в якій, крім інформації про УНС, буде включений також список усіх делегатів. Делегати, які бажали б, щоб в цій книзі були вміщені відповідні інформації про їхню союзову і громадську діяльність, повинні ці інформації, разом з фотографією, долучити до цього 5.00 доларів на коштів книжки, — надіслати найдальше до 1-го квітня п. р.

ТЕНЛЯ з ЖАДНОВСЬКИХ ДРАБИН

ПОХОРОН відбувається в понеділок, 28-го березня 1966 року з церкві св. Михаїла в Понкерел, на цвинтар Мт. Гови, Понкерел, Н. П.

ВІЧНА ІІ ПАМ'ЯТЬ!

В глибокому смутку: муж — **ІВАН ДРАБИН** дочка — **АРАФІЯ** і муж **ОЛЕКСА СЛОПКА** донька — **ЛЮБА**, **АНДРІЯННА**, **ЗЕНОН**, **РОМАН** і **ОКСАНА**

Увага! Книжка про Ольгу Кобилянську!

У в-ї „СВОБОДА“ вишла нова книжка д-ра Л. ЛУЦЕВА

ОЛЬГА КОБИЛЯНСЬКА

В цій книжці автор подає правдивий образ життя Великої Письменниці і змальовує героїні її творчі, як і Наталя Веркович, вряла, що ласякі полудне, поймає всіх лисих і вороних об'єктів, що переслідували її та її народ!

На основі фактів автор відкидає твердження советських літературознавців, які роблять із Кобилянської, авторки „Парнів" та „Апостола черв" — прихильницею московсько-комуністичної диктатури в Україні.

В книжці 10 ілюстрацій. • Кольорова обкладинка Т. ШУМИЛОВИЧА

Ціна — \$1.00

замовлення і належність чеками або поштовыми переказами сласть:

СВОБОДА — 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

